BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

ANUL I. No. 15 — 6 pagini 3 lei — Miercuri 10 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

CUVINTELE Arhanghelului Gabriel

Ziarele au publicat că guvernul a prelungit starea de asediu și cenzura, și tot în ziare s'a putut citi că directorii cotidianelor noastre au fost invitați de d. subsecretar de stat la Interne ca să cunoască ultimele concepții și suggestii ale guvernului privind libertatea constituțională de gândire și scris.

Am fost și noi astfel la Prefectura de poliție și am ascultat din colțul nostru retras, unde puteam medita mai singuri și mai adânc, curtenitoarele cuvinte pe care ni le-a adresat d. ministru, general Gabriel Marinescu. Discursul, adresat tocmai representanților presei, firește că n'are dece să rămână secret — dacă n'ar fi chiar o indelicateța gravă să nu i se facă ecou... Imi iau această sarcină, agreabilă și dificilă disgur, poate mai ales dificilă, — cu conștiința însă că este o reală datorie să lămurim câteva aspecte ale timpului nostru și să fixăm într'o lumină mai vie, mai plină, anumite cadre care se definesc acum și în care vor încerca să respire contemporanii, țara, opinia românească de azi.

Să recunoaștem, dela început: d. Gabriel Marinescu are talent. Poate nu mă gândesc tocmai la frază, la dicțiune, — dar d. general dela Interne are cu siguranță o certă energie a cuvântului blând... Din felul cum a vorbit, din tot ce a spus, aș îndrăzni chiar să cred că nu și-a făcut nicio iluzie despre subtilitatea gazetarilor — și sunt foarte sigur că toată lumea l-a priceput. Cine s'ar mai gândi să ceară explicații ar dovedi o lipsă regretabilă de inteligență și poate, mai mult, o remarcabilă imprudență — pe care, de altfel, sunt sigur că n'ar întârzia s'o constate!

Eu mărturisesc că, din colțul meu cântăriam fiecare cuvânt, și mai ales — mai ales! — dădeam o atenție deosebită la spațiul dintre cuvinte, cronometram, măsuram, toate tăcerile... Acestea, poate, erau cele mai elocvente! Am priceput tot...

Dar ce ne-a spus guvernul prin glasul blând, atâta de blând, aproape mângăetor, al d-lui Prefect și subsecretar de stat?

A făcut mai întâi apel la conștiința noastră patriotică. Asta mi-a plăcut... M'a entuziasmat poate! Representam acolo un ziar care cred că este înainte de toate intransigent patriotic.

Atâta consens cu oratorul dela Prefectură repet că mă entusiasma. Am vrut să aplaud... Dar trebuia să păstrez tăcere. D. ministru continua.

«...Trebue să evităm — a urmat d. general (cu mult spațiu între cuvinte) — să evităm... ațâțările... ațâțări care... ajung câteodată să pună revolverul în mână...»

Am nevoe oare să mai spun că și asta mi-a plăcut, mi-a plăcut mai mult decât tot! Eu tocmai scrisesem un articol, îl aveam în buzunar. —

Iar d. ministru Marinescu venia acum cu autoritatea dumisale de guvern, să sublinieze că aceste provocări pot să pună chiar revolverul în mână»... Eram fericit! Ce să vă spun?

Vedeam aproape o aureolă... Il divinizam acum pe d. Gabriel Marinescu! Era pentru mine aproape un arhanghel. — Arhanghelul Gabriel...

Dar mai mult! D. ministru ne-a spus răspicat că «se poate vorbi și de naționalism...» In sfârșit, bine că se poate! (de altfel nu mă îndoiam!). Bravo...

Dar aici au fost vreo două cuvinte... numai două, mi se pare, —două... pe care le-am înțeles mai puțin! D. general ne-a spus să vorbim de naționalism, — dar «principii»... «idei»...

Hm! cuvintele astea — nu prea le deslușesc eu prea mult, sensul... «Principii», «idei» — astea sunt lucruri mai mult de revistă. Noi toți cari scriem aici, scriem într'adevăr și în reviste unde discutăm desigur, «principii», «idei»...

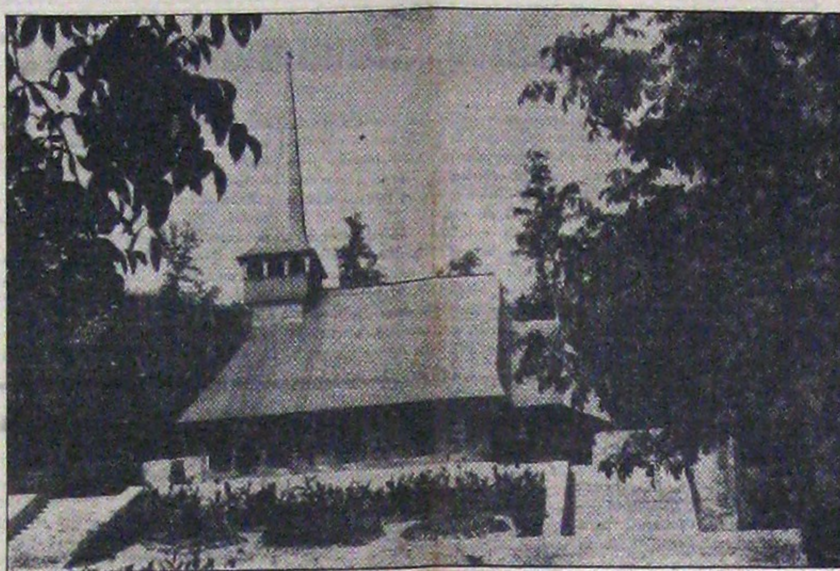
Aș fi vrut să fac această modestă observație d-lui general Gabriel Marinescu. Dar dânsul era atât de grăbit... Ne-a spus repede «bună ziua».

Apoi a ieșit — hotărît, drept... Ne-am uitat lung după el.

— Și eu am rămas puțin melancolic pe aceste cuvinte ale Arhanghelului Gabriel...

TOMA VLADESCU

BISERICA DELA MINELE ȘORECANI

Amorul verbal pentru agricultură

de MIHAIL MANOILESCU

(Răspuns d-lui Gh. Tașcă)

D. profesor Tașcă în vremea din urmă și-a făcut o specialitate din a se ocupa de teoriile noastre economice și de lucrările noastre de doctrină politico-socială.

Desigur d. Tașcă este un om care, prin atitudinea și prin temperamentul său, face discuțiile cu d-sa totdeauna fructuoase și agreabile. Ceeace mă surprinde însă este faptul că d-sa socotește că marele controverse științifice pe care le ridică ideile noastre pot fi deslegate prin scurte cuvântări la Radio, prin conferințe de câte o oră și prin scrisori ca aceia din urmă adresată d-lui Garoflid și publicată în ziarele simpatizante cu d-sa.

E drept că în vremea din urmă mi s'a anunțat un lung studiu asupra corporatismului pe care d. Tașcă este în curs de a-l publica în revista de specialitate «*Analele Statistice și Economice*». Acesta este, în adevăr, un mijloc potrivit de a-și expune părerile d-sale și vom fi bucuroși să-i dăm și noi la vreme un răspuns de aceiași amploare și pe acelaș plan.

Cum s'ar putea discuta însă teoriile noastre asupra disparității dintre agricultură și industrie și asupra schimbului internațional, teorii asupra cărora profesorii străini au scris studii și volume întregi, în cadrul unor simple articole de ziar?

D. Tașcă are însă un alt prilej de a combate teoriile noastre și anume, d-sa a fost invitat — chiar după sugestia mea — de către REVUE ECONOMIQUE INTERNATIONALE dela Bruxelles să ia parte la marea anchetă științifică internațională inițiată de această revistă pentru discutarea acestor teorii ale noastre. Acolo, în fața oamenilor de știință din lumea întreagă, d-sa va putea să se pronunțe cu o altă adâncime și pe alt plan de răspundere, decât aceiea dintr'o simplă polemică prin ziare.

Când, în această anchetă, d-sa va vorbi ca profesor român despre teoriile unui alt profesor român, care de opt ani susține în fața lumii științifice și a cercurilor economice internaționale *că țările agricole sunt exploatate de cele industriale pe calea schimbului internațional*, desigur că va putea să dovedească falsitatea acestor teorii și să arate — dacă crede astfel — că țările agricole nu sunt exploatate *și că sunt mulțumite de situația economică pe care o au astăzi în lume!*

D. Tașcă se adresează, pentru a-l angaja în această controversă, d-lui Garoflid. Desigur, apelul la d. Garoflid nu poate avea caracterul invocării unui arbitru, fiindcă d. Garoflid, cu toată autoritatea sa incontestată în problemele agricole, *nu este un specialist în teoria comerțului internațional*. Or, ceeace am făcut noi este de a fi dărâmat teoria comerțului internațional a lui Smith și Ricardo, care datează de mai bine de un secol, și asupra căreia s'au scris biblioteci întregi.

Sau poate că d. Tașcă s'a adresat d-lui Garoflid ca *să ne denunțe* pe noi ca un dușman al agriculturii? Ne este greu să credem aceasta, din partea unui profesor care știe că nimic nu poate păgubi mai mult științei decât transpunerea controverselor ei pe terenul intereselor și a pasiunilor, care se leagă de ele.

*

In scrisoarea d-lui Tașcă trebuie să deosebim două lucruri; de o parte *veracitatea* teoriilor noastre, iar de alta *conseințele* care trebuiesc scoase din ele pentru politica economică practică a țării noastre.

In ceiace privește veracitatea acestor teorii, noi nu putem relua aici nici demonstrațiile noastre, nici răspunsurile pe care le-am dat în străinătate nenumăraților noștri critici. Intr'un volum nou care se tipărește acum la Berlin «Arbeitsproduktivität und Aussenhandel» am reluat cu argumente și contribuții cu totul noui tezele noastre și am elucidat definitiv punctele asupra cărora se înverșunase critica internațională atât de bogată. (D. Tașcă își amintește că numai la *referendum*-ul provocat asupra teoriilor noastre de o revistă italiană au luat parte 14 profesori și economiști).

Noi nu am dat cu un pas îndărăt dela primele noastre formulări și susținem și astăzi, de exemplu, că în industrie productivitatea muncii omenești este infinit mai mare decât în agricultură. După cele mai noui date din România, în anul 1935 un lucrător în industria românească producea într'un an de muncă valori noui pentru 83.300 lei, pe când un lucrător în agricultură nu atingea nici 20.000 lei.

Această superioritate a industriei este generală și permanentă. Ea face ca în schimbul cu străinătatea să plătim munca unui muncitor industrial — cum am repetat-o de atâtea ori — cu munca a zece țărani români.

*

Dar oare din aceste constatări ale noastre și din dovedirea falsității teoriei lui Ricardo am scos noi concluziile pe care ni le atribuie d. Tașcă?

Noi am formulat pur și simplu recomandarea generală a preferinței de acordat activităților celor mai productive, deci activității industriale. Aceasta este o concluzie bazată pe considerarea *exclusivă* a punctului de vedere strict economic. Desigur că acest punct de vedere, în politica practică, trebuie să fie — *cum am spus-o și noi* — corectat și amendat cu puncte de vedere de ordin social, demografic și etnic. Dar din punct de vedere strict economic se poate spune ceeace am spus noi că, dacă o țară ar fi în stare să se întrețină numai din industria sa, ar putea renunța la agricultură, fără ca prin aceasta să sărăcească ci, dimpotrivă, îmbogățindu-se așa cum a făcut Anglia vreme de un

(Continuare în pagina III-a).

Schimbarea la față a României

Imi fac o voluptate — care e și un mare act de dreptate — să evadez din politic, să ies din cotidianul infam, și să intru în intemporal braț la braț cu cel mai frumos filosof liric pe care-l avem la ora actuală.

E o notă de noblețe pentru el, și un stigmat de scuipat peste lașitatea intelectuală contemporană, faptul că Emil Cioran, tânărul profesor svârlit peste munți la un liceu din Brașov, care e și unul din cei mai ambițioși văzători pentru neamul acesta, aproape n'a fost nici măcar citat, de publicistica noastră curentă, pentru una din cele mai mari cărți ale vremei noastre: Schimbarea la față a României.

Numai Gândirea — revistă care suferă un oprobriu similar — l-a comentat.

Incolo, criticii aceștia tineri, dar cu chelie, ai presei de stânga, această cavalerie numidă, dar vai și cât de mercenară, a asalturilor ce se dau, peste drum de noi, pentru a face din Aderca și Isaia Răcăciuni cei mai mari profeți ai neamului, seizii aceștia ai altui altar, care dacă n'ar fi simbrașii lui, n'ar mai fi critici dar în schimb ar fi muritori de foame, au înconjurat cartea, după cum înconjură de mult pe autor, într'o conspirație surdo-mută, de bufnițe pline de secrete, însă și de prostie și invidie.

Schimbarea la față a României e o viguroasă incizie în trupul unei Românii care va să vină. Cum o vede, cum o vrea autorul?

Pornind dela concepția saltului istoric, — care, cum recunoaște singur, are afinități cu ideia saltului calitativ din teoria lui Kierkegaard (care pretinde că trecerea în istorie, dela stadiul estetic la cel etic și dela cel etic la cel religios se face nu prin tranziție, ci prin salt de calitate) — Emil Cioran vede salvarea României într'o «ardere a etapelor», într'o tăere cu curaj și cu extaz, a dimesiunilor mici pe care ne mișcăm.

«Istoria fără glorie nu e decât biologie», — spune acest gânditor simfonic într'unul din multele cuvinte cu care cartea e instelată.

Până acum, cu rare excepții, am făcut biologie, nu istorie. Stă în spatele nostru — povară de mister, blestem de paralizie istorică, un mileniu întreg, o mie de ani de obscuritate cu noi înșine.

Oricât ne-am cinta, oricât ne-am regisa pe iluzii trecutul, avem la pasivul nostru o mie de ani în care n'am însemnat nimic, în care ne-a lătrat întunerecul.

Lupii de umbră, haitele beznei ne urmăresc și acum.

Să nu ne lăsăm, vai, seduși de bizantinism, cea mai joasă cultură posibilă. Să ne mai gândim, că veacuri de frăgezime etnică, plămada noastră sfântă s'a frământat beciu le sub picioarele celei mai inutile și cretine dintre dominații.

Sub bizantinism și turcism ne-am inferiorizat și emasculat

Emil Cioran face un proces magistral culturilor balcanice, din ciclul cărora oneros n'am putut ieși. Dimpotrivă, după ce face acelaș proces multor idei scumpe asumpției naționaliste — și e aici mai ales unde trebue sărutat pentru curaj — dânsul reface în credit liberalismul și cultura apuseană, pentru a ne fi scos din indolența balcanică și accelerat pulsul istoric.

Nu interesează că acest liberalism — venit călare pe forma apuseană, a creiat și la noi forme fără fond. Aceste forme se vor umple. Ridicolul pașoptist va putea curând deveni tragicul unui românism ajuns la perfectul echilibru de fond și formă.

Interesant — și salvator— e că invazia violentă a culturei apusene, cu forme grotești și haotice, avându-și reprezentantul în admirabilul Heliade Rădulescu — pe care Cioran îl așează la loc meritat — a dat neamului acestuia gustul calității, antrenamentul marilor culturi, de revoluție în spirit, ambiția de a face istorie.

A creiat primul nostru salt istoric, ne-a scos din oprobriul mileniului deficitar...

Viitorul e în salturi la fel. Salturi și mai desperate.

«NU ESTE MARE LUCRU A IUBI ROMANIA DIN INSTINCT; NU ESTE MERIT. DAR S'O IUBEȘTI DUPA CE AI DESPERAT DE DESTINUL EI, IMI PARE TOTUL. ȘI CINE N'A DESPERAT DE DESTINUL ROMANIEI NICIODATA, ACELA N'A ÎNȚELES NIMIC DIN COMPLEXITATEA PROBLEMEI. ACELA NU VA FI NICICAND ANGAJAT PROFETIC IN DESTINUL EI».

Cuvânt — constelație, — ca multe de care e brăzdată o carte înaltă ca un elan, profundă ca o nebunie de neam, o carte profetică așa cum pe departe n'am mai avut dela Eminescu.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

FARA TITLU

«Iar de vor veni străinii
Să vă ia pământ și drept,
Voi să scuturați stejarul
Ca din morți să mă deștept».
(Iancu dela Țebea)

Avram Iancu e o lume mai tare decât vremea și mai puternică decât legenda.

Doarme, somn de neodihnă, sub lespedea mormântului dela Țebea.

Oamenii cred că Iancu s'a dus, pe drumuri, de liniște eternă, fără gând și fără drept de întoarcere.

Nimic mai greșit decât această credință.

De pildă, eu l-am întâlnit odată pe Avram Iancu. Și nu e multă vreme de atunci. Nu poate fi prea multă vreme, deoarece mie însumi nu mi-a numărat cucul vieții, până azi, decât douăzeci și cinci de primăveri.

Intr'o zi deci, drumețind prin Țara Moților, am poposit într'un ungher de cimitir. Și am privit. Și am văzut Până'nadâncul mormintelor.

Sicriul lui Iancu era gol.

Crucea care servea de căpătâi viforosului prefect Buteanu, trăda și ea o violentă scormonire de pământ. Plecase și Buteanu.

Lângă stejarul novăcesc al lui Horia, am deslușit două umbre.

Soarele cădea, într'o ploaie de rachete sângerii, peste crucile de lemn.

Umbrele vorbiau. Și nu știu dece vorba lor avea accent de furtună. Se învolțise și stejarul.

Coroana se învolbura și scria pe hârtia de azur a cerului o cronică nouă.

Spre seară, târziu, m'am pomenit că se urnesc umbrele. Și pornesc. Au străbătut aleia care duce dela cimitir spre halta «Avram Iancu».

Acolo s'au oprit brusc, zidind din treala lor prezență o semnificație granitară.

— Vezi, Bulene, — rosti umbra care purta două pistoale moțești la chimir,— șeful haltei care-mi poartă numele e ungur...

— Văd Iancule...

Le-am pierdut urma. Faptul s'a întâmplat — a, uite, mi-aduc aminte! — exact cu patru ani în urmă.

Noaptea a îmbrăcat în hlamidă neagră zarea Țebei și a tăiat vederea spre drumul care duce spre Baia-de-Criș.

In tăcerea imensă, se auzea doar o poveste de stejar, spovăduită de un cronicar pe care nu l-am văzut.

Tot nevăzut pe drumul de țară, trecea un moț cu donițe și ciubare. Cânta un cântec. L-am deslușit: «Munții noștri aur poartă»...

VALERIU CARDU

RECLAMA E SUFLETUL ADEVARULUI

Un cititor de stânga mă întreabă cum de se poate ca unul din conducătorii acestui ziar să-și facă singur reclamă în coloanele lui pentru propriile sale cărți («Cel mai mare roman», etc... etc...)!...

Cum cunosc pe acest conducător — dacă nu greșesc, chiar dorm în acelaș pat cu el — pot răspunde foarte ușor: Nu-și face reclamă deloc, spune numai adevărul!

JUSTIȚIE TARDIVĂ

La spitalul Brâncovenesc sunt din ce în ce mai puțini bolnavi iar doctorii primesc niște lefuri de mizerie.

In schimb, personalul superior administrativ primește lefuri între 30—70 de mii lunar.

Foarte bine, domnule, — să se termine odată cu doctorii și bolnavii la spitale!

DOCTORUL FARA VOE

LARGO CABALLERO S'A DUS

Foarte politicoase, ziarele anunță că Largo Caballero, șeful guvernului din Valencia, a cerut să i se pună la dispoziție un vapor de război cu care intenționează să se ducă... spre destinație necunoscută!

FEMEI — COCOȘ...

In America au apărut niște femei atletice care luptă la categoria cocoș.

Hm... cocoș!... Incă un drept al bărbaților trecut în rândurile feministelor...

ORARIU DE VARA

Războiul civil din Ierusalim a reîncenut. Pentru a evita însă noui încăerări, poliția a dispus ca nimeni să nu mai circule pe străzi dela ora 21 în sus.

Până la ora asta însă rebelii pot face ...

Expoziția Ciucurencu și altele

de G. ZLOTESCU

Există în critica noastră artistică un fel de a judeca operele plastice cel puțin curios. Unii critici au obiceiul să analizeze operile de artă privindu-le din punct de vedere prestabilite, cari n'au nici măcar scuza să corespundă unor criterii estetice oarecari.

E de mirare să vedem cum unii pretind artistului o pictură «păstoasă», alții «violent colorată», sau «mai viguroasă» (!), sau... Dumnezeu știe cum! (Ne referim aci numai la ultragiul săvârșit împotriva picturii care-și merită numele).

Se vede bine că d-nii cu pricina nu-și dau seama că fac o confuzie între preferințele lor personale — cari nu interesează absolut pe nimeni — și atitudinea critică, prin excelență obiectivă.

Pentrucă opera de artă își impune singură punctul ei de vedere, cu forța și originalitatea proporțională talentului ce-a plămădit-o. Punct de vedere care nu se relevează însă oricui și cu atât mai puțin domnilor critici cu «puncte de vedere personale».

S'au spus, spre ex., despre pictura lui Ciucurencu fel de fel de năzbâtii: că e «prea nebuloasă», prea in consistentă «ori aeriană», că artistul ar trebui să lucreze «în pastă» «mai vânjos», să aibă o culoare mai «definită», să fie mai «realistă»(!), să respecte mai mult forma etc. Aprecieri false, cu totul în afara existenței acestei picturi care se prezintă așa cum se prezintă, fiind un tot perfect echilibrat și rotunjit în sine.

Și'n definitiv cine poate și cine a putut spune vreodată cum trebuie făcută pictura? Fiindcă pictura nu se face la spiterie, pictura se naște din flacăra duhului, din Dar, și se întrupează în material (recte culoare). Ca orice artă, ca orice lucru de esență divină.

Arta lui Ciucurencu răspunde unei precise viziuni a lumii. Imaginația creatoare a artistului nu trădează niciodată natura, dar păstrează în transpunere numai raporturile grafice și coloristice necesare pe cari i le sugeră realitatea înconjurătoare. Și e atât de fecundă imaginația artistului, e atât de intensă puterea ei creatoare, că orice nimic: o floare într'un pahar, o fructă, un șal albastru, în sfârșit, obiectul cel mai umil devine pentru el motiv de inspirație și se proectează în cadrul tabloului cu înțeles nou, cu virtuți magice.

E o lume încântătoare lumea înfăptuirilor lui Ciucurencu, situată între zonele înalte ale muzicei și poeziei. Pentru Ciucurencu minunile au părăsit Țara basmelor și s'au pogorât în ochii lui împrumutând chipul luminii. Sub semnul ei artistul trăiește în fiece clipă extazul «schimbării la față» a lucrurilor.

Technic vorbind de astă dată sensibilitatea artistului are o și mai adâncă priză asupra materialului căruia îi împrumută o structură fizică foarte variată obținând o alternanță de consistențe, asemenea aspectului sub care apar în natură obiectele, în funcție de lumină. Contrastele de consistențe se alătură contrastelor coloristice, definind și mai mult materia fiecărui element în parte al tabloului.

In prezent, tânăra pictură românească e încadrată de două poziții — limită pe cari se situiază, deoparte arta lui Lucian Grigorescu (despre care vom vorbi în cronica viitoare), de cealaltă arta lui Ciucurencu. Două poziții — limită prin aceia că în fiecare din ele se consumă integral intențiile directoare, ce reprezintă două viziuni coloristice totalmente opuse: una, aceia a lui Ciucurencu, procedează sintetic, prin acord de culoare, pe contraste directe, juxtapuse. Cealaltă, a lui Lucian Grigorescu se desfășoară analitic, pe gamă de culoare, obținând armonia totală

(Continuare în pagina II-a).

Cultură, Oameni, Fapte

Veacul minunii românești

Aforel Eftiniu

Comit un sacrilegiu față de splendoarea de beteală solară de afară, că mă închid între cei patru pereți ai inimii mele, să mai gîndul în veninul țării ca să-l scuip pe Bastard, în obraji, să simtă rușinea și hula.

Multe sînt greșelile tale, țară bună; țară bogată și ospitalieră ca un cuib. Cine te-a legat la ochi, prin 1932, și ți-a furat premiul național de literatură ca să-l dea pe tavă, cu discurs și șampanie, unui «bulgăroi cu ceafa groasă»? Aflat-ai tu azi poate că Bogdan Duică, de meserie grefier al registrelor identității și al stării civile, acest denunțător de extracte de botez și documente de viață l-a luat de guler pe «premiantul» tău. I-a scos masca și i-a lăsat rana balcanică în eflorescența ei de viermi. I-a căzut masca și s'a deslușit un suflet rău, venetic și apostat. Premiantul tău! Apostatul din vremea de urgie cînd tu sîngerai prin tranșee, își scobia țigala genunchilor pe Bois de Boulogne și-și agita inconștiența pe Quai d'Orsay.

Țară bună și cumsecade ca pîinea, de ce l-ai primit și l-ai încununat cu premii, cînd el, apostatul, te-a huiduit în insulte și murdare caracterizări? Dar iertătoare nu ești tu țara mea, bună dar mîndră și bucluCasă la minie ca ghilotina. Pe Eftiniu, pe bulgăroiul cu cazier școlar, nu l-ai îmbrățișat tu, țară neîndurată; o altă țară, una care-ți poartă numele, dar nu ți-a putut însuși sufletul, o țară oficială l-a cocoțat pe venetic sus, sus, pe tronul teatrului nostru național de unde nu-și scobora decît glasul lui cu sonorități suddunărene, ca să-și cheme o jertfă: marmora caldă (?) a artistelor care-și purtau rolurile de vedete, în brațele brontozaurului.

Caliban! Aici și-a ghemuit ființa apocaliptică, EFTINIUL, în carapacea ghebosenici morale. Și-a înzorzonat dumicatul de suflet, cu pecetiile neîngăduite de legea noastră morală, dar se scurmă coama de zimbru a țării găzduitoare. Și-l spurcă. Și-l zvîrle la canal cu drojdiile.

Dar obrajii EFTINIULUI au branțurile tari, tari ca nuca de cocos. Nu simt cum tremură vînturile, cum vibrează răbdarea prea încercată a «pămîntului», care începe să se crape!

Calibanul dramaturgiei noastre, și-a însușit din sudoarea pămîntului, cît i-a trebuit, ca să-și strîngă mînt ca-i puțină în pumnul, ca pe-un bolovan de urdă.

Bietul Păcală a fost totuș isteț și n'a urmărit să stoarcă decît zărul. Calibanul muncește pentru «AFORISME». E semnul senilității și al intrării pe linia moartă, cînd vîrsta îți-este încă vie. Dar Eftiniu a murit demult, a murit decînd s'a născut, fiindcă meleagurile vieții cea de toate zilele îl vor privi chioriș, și a mai murit odată cînd i-a fost încununat cu lauri, strigoiul. Strigoiul e neliniștit, nici banul nu-l mai îndestulează, să-l lase lat într'un colț de stradă masonică. Stoarce ultimul gînd de viță: aforismul. Ca să moară definitiv, după eforturi uriașe cu meduza din el.

— «Cine muncește, n'are vreme de naționalism: îl face».

Gîndul lui îl nimicește, saro procetit în inima strigoiului care cît a trăit (cu Parisul și alte femei) n'a făcut nici una nici alta: nici N'A MUNCIT, nici N'A FĂCUT NAȚIONALISM. Au muncit și au murit alții, pentru arendașul care a cules roadele poleite, ca șocolata Sucharduluì, în poli, sute, mii de lei.

Și totuș mi-e drag, urîtul ăsta cu picioarele elipsoidale de cît a călărit în șeaua răbdării românești. Mi-e drag pentru că în ceasul al 11-lea și-a dat singur cu măciuca în cap, într'un gest solemn de sinucidere acceptată.

Aforel Eftiniu și-a scris epitaful, la înmormîntarea lui morală.

— «Prea multe licheie. Mi-e dor de o canalie».

Fii liniștită țara mea dragă, apostatul tău bastard se privește în ceasul acesta, în oglindă. Se vede, din față, din spate și trei sferturi. Se admiră narcisul și se întreabă îngîndurat: de ce e oglinda așa murdară? Vai ce mocirlos e decorul!

INCHIZITOR

Tot despre jurnal

Oficiul Național de Turism editează un jurnal, — cum am spus și altă dată — cu apariție neregulată, foarte neîndemânatec confecționat și cât se poate de leneș compus, fără să se anunțe cine conduce această apariție. Ceeace îndreptățește să se creadă că O. N. T. nu împarte cu nimeni această răspundere; căci, e o răspundere grea să plătești an' dearândul, din banii publici o furnitură de Stat, dată prin bună învoială.

Lumea, toată lumea asta de spectatori și comentatori vrea să știe cine este «directorul» jurnalului românesc. Apoi, de ce se ține atâta de tare să se compromită cu orice preț reputația Oficiului de Turism, care și-a însușit editarea și redactarea lui? Și mai este ceva.

Cu ce bani se întreține această furnitură oneroasă și permanentă? Dacă se încurajează industria națională «biro-film» cu banii Oficiului de Turism pentru propaganda ce NU o face, lucrurile nu sunt prea grave; dar, dacă se risipesc acești bani din fondul cinematografic e foarte grav, fiindcă tehnicienii dela societatea subvenționată, astfel, sunt anticinegrafiei, profitori protejați; o pacoste pentru viitorul cinematografului românesc.

Spre marele nostru regret, ne vedem nevoiți să amintim că acest fond s'a creiat cu scopul de a se stârni o mișcare de naționalizare în câmpul cinematografului; în nici un caz, din el nu se pot destina sume pentru a fonda și alimenta întreprinderi parasitare, ce nu arată cu nimic că ar putea deveni productive. Căci, e în zadar orice străduință — fie cât de scump și de modern — dacă la el nu este și OM. D. Posmantir se opintește de aproape 20 ani să dovedească că e Cinematografist, dar nu reușește. De prisos orice eforturi viitoare. Nu e timp de pierdut. D-sa poate fi un excelent om de afaceri; reporter, operator, — conducător de jurnal — film însă nu poate fi, nu are talentul hărniciei, dar mai ales râvna, atât de necesară ca să faci ceva corect pentru ecranul cinematografic.

Acest fond a fost creiat să susțină inițiativa particulară: producția, în primul rând, prin instituirea de premii (cea mai comodă cale de stârnire), în care, dacă se adaugă și scutirea de impozite pe spectacol, vor începe să apară filmele românești ca ciupercile. Ș' când spunem «filme românești» nu înțelegem numai filmul spectacol, le cuprindem pe toate: turistic, documentar, educativ, didactic tehnic, muzical, folkloristic, științific, instructiv, etc. etc. Și pentru aceasta ne trebue operatori români, în cari să știe bine românește să se poată înțelege cu realizatorii, ce în nici un caz, nu pot fi decât români. Ce face d. Posmantir azi? A luat pâinea tocmai acestor operatori de cari va fi mare, foarte mare, nevoie atunci când se vor urni treburile cinematografului românesc. Iată, deci, pentru ce am afirmat că acest domn Posmantir este o pacoste pentru viitorul filmului românesc.

Propunem domnilor dela serviciul cinematografelor să urmărească ce scrim noi aici și, dacă sunt bine intenționați nu vor avea păreri de rău.

CONST. ZAGANESCU

1937 ZIDIRE NOUĂ

Dragoș Protopopescu: „Fenomenul englez"

II.

Studiile prezente depășesc enorm misiunea lor informativă și chiar plăcerea jocului gratuit în inteligere, în care se complace inteligența suplă a autorului lor, atrăgându-ne minunați și pe noi; ele capătă astfel o valoare normativă și pentru noi, înfățișându-ne spectacolul nespus de impresionant al unei uriașe înfloriri politice și culturale pe care un popor și-o datorește tenacității de a-și păstra curată rasa și sănătatea, prin respectul tradițiilor și al imperativului etic.

Dar în afară de atâtea probleme pe care ea le ridică — și nu am amintit decât puține — cartea are o valoare literară în sine. Admiri în paginile ei sclipătul viu al unei inteligențe, care te impresionează chiar dacă lupți contra ei însăși, — e apoi un curaj al afirmației care se întâlnește foarte rar în prudenta operă a universitarilor și o rară putere de înțelegere și de redare a frumosului artistic: esseurile ei sunt în acelaș timp o mină de traduceri de vers englez — multe poezii întregi — pe cari poetul Dragoș Protopopescu le dăruește literaturii noastre.

Aș vrea să nu închei fără de a remarca un aspect secundar însă extrem de interesant al cărții d-sale. Incercarea de interpretare a lui Hamlet, făcută pe baza celor mai recente cercetări de izvoare și ediții din literatura shakesperiană (J. M. Robertson, mai ales). D. Dragoș Protopopescu pune aici fugar problema celor mai noi mijloace de interpretare critică occidentală și prin accentuarea fericită a desăvârșitei interdependențe între istoria literară și estetică (p. 218) atinge o chestiune din cele vitale, pentru critica noastră de azi.

Și din cele mai dificile totodată, fiindcă la noi lipsește temelia de lucru: studii de ediții și izvoare, material biografic. E problema de căpetenie care — după munca de unic accent, pe izvoare, a regretatului Bogdan Duică — a pus-o la noi întâia dată în întregime și cu toată seriozitatea, profesorul de istoria literaturii române moderne, d. Caracostea.

Prin diversitatea ei de procupări astfel, prin bogăția materialului ei de informație, cartea de esseuri a d-lui Dragoș Protopopescu e una din momentele literare serioase ale anului și merită toată atenția noastră.

«Gândirea»

prof. OVIDIU PAPADIMA

Drama dela „Lafayette"

Nu vreau să transform drama în semnificație politică. Vreau numai să povestesc, liniștit, așa cum cere firea cursivului.

O mamă și-a dus odrasla de mână, să-i cumpere hăinuțe. Dar ascensorul dela «Lafayette» a dăruit copilașului, — după ce micuțul numărase numai vreo cinci primăveri, — cămașa morții năprasnice.

Copilul materialist doctor Ilie Dumitru și-a vârît capul în colivia ascensorului, împins de curiozitate, să vadă cum coboară mașinăria.

Ascensorul l-a prins în ghiarele reci și l-a coborît viața în mormânt. Capul însângerat al micuțului a fost tăvălit în adâncul negru iar corpul l-a rămas, să se sbată o clipă, acolo sus.

Ascensorul a răpit o primăvară cu ochii frumoși și neștiutori.

„AMOR SOVIETIC" la Teatrul Majestic

Joi 11 Martie c. orele 8 seara are loc la teatrul Majestic deschiderea stagiunii noii companii teatrale «Studio». Se va reprezenta celebra piesă «Amor sovietic» patru acte după Kataew, o piesă de mari îndrăzneli, o satiră sfichiuitoare a stărilor de azi din Rusia Sovietică, dar totodată o piesă excelentă, un adevărat model al genului.

CUIBURI DE LUMINĂ

«ȚARA»

e titlul viforosului poem publicat de poetul Arion Cotruș în colecția revistei «Rânduiala».

Grupul care conduce această admirabilă arhivă de gând și faptă românească, a fost fericit inspirat în clipa în care a hotărât zidirea în slovă a fulgerelor din sufletul lui Arion Cotruș.

Poezia lui Arion Cotruș, este desprinsă din sufletul nostru, de acolo, din adâncurile inecdhorate.

Seamănă poezia aceasta cu imensa furtună care se zbate peste anii tinereții noastre.

E sora bună cu visurile și cu durerea noastră.

Sunt într'a accente vijelioase în slova dăltuită de acest minunat făurar al frumuseților poetice, căle vijelii tree și au trecut peste primăverile românești, și e și un accent reținut totuși în versul acesta urcat spre cer.

Reținut ușor, — e a resemnarea noastră. Mai arde în flacăra poeziei lui Arionu Cotruș o parte din vâlvătaia uriașei încărcări de peste veacuri.

Istoria are grai în versul lui. Vijănuca istorica și accentul profetic sunt prezente în fiecare inimă de strofă.

Arion Cotruș și-a decorat versul din holde și i-a imprimat ceva din holde și ia imprimat ceva din majestatea munților semeți. Versul acestui poet e zidit din aspre prăvăliri de gând și împărțite cu apele valahe răsturnate, vijelios, peste stânci.

Se spovedește o răstignire în poezia lui Aron Cotruș. Se tălmăcește o revoltă din țarină și o durere de pretutindeni.

Dar se prevestește în acelaș timp cu tulnice ridicate spre soare și ziua Invierii.

Versul acesta din «ȚARA» nu-l recezăm și nu-l analizăm. Pentrucă o rugăciune nu poate fi recenzată.

«GLASUL STRĂMOȘESC»

e o publicație verde care apare la Cluj, scrisă așa cum trebue. Bine; Fără doctrină șoică și fără cerebralisme emfatice. Gând coborît în adâncul amintirilor oprite pentru a pregăti zborul înalt spre Inviere trăind sub oblăduirea doctorului Ion Banea, «Glasul Strămoșesc» se încadrează în linia de autentică prezentare și interpretare a sufletului verde.

Numărul acesta din urmă al «Glasului Strămoșesc» este închinat Majdabondei. Sunt atâtea slove de lumină în cele patru pagini încât socotim inutilă orice încercare de recomandare.

NICOLAE PORA este cel mai limpede povestitor. Activitatea sa publicistică este una dintre cele mai roduice și dintre cele mai strălucite.

In toată epica sa păstrează o tradițională taină și curățenie. Un neîntâlnit spirit de sfat.

«Femeia în croismul național, moral și spiritual» *cartea de mare succes a d-lui RADU GYR apare peste câteva zile în ediția II-a (a 1a-a mie).*

Așteptăm în acelaș timp «DOMNUL DE ROUA» volumul de balade.

NELU MANZATU compozitorul ales și iubit, a tipărit un imn al seninătății jertfei neîntrecute a unui veac de istorie și de sânge.

RADU GYR a scris versurile. Nu este prima lor colaborare. Și nici ultima.

Poeme de Nord. După *«Echinox în odăjdii»* și *«Constelații»*, a apărut într'o elegantă execuție tehnică, al treilea volum de versuri al d-lui *Iulian Vesper, «Poeme de Nord».*

Cuprinsul se distinge printr'o neobișnuită densitate lirică și prin adâncul autohtonism al inspirației. Volumul obține un frumos succes de librărie.

GEORGE GREGORIAN aduce în ultimia lui poezie o notă viguroasă românească. In «Săracă țară bogată», am întâlnit revolta, o rezolvare în acelaș timp cântată. George Gregorian e liniștit însă. Spre deosebire de Aron Cotruș care este viforos, tăetor, George Gregorian este mai intelectual, mai resemnat.

Expoziția Ciucurencu și altele

(Continuare din pag. I-a)

printr'o serie nesfârșită de vibrații coloristice, intermediare între tonuri.

Evident arta lui Ciucurencu, exprimând numai esențialul cu mijloacele cele mai simple, se servește mult de sugestie, de modul eliptic, conține într'însa multă abstracțiune. Cu alte cuvinte se adresează mai puțin simțurilor și foarte mult spiritului. Mulțumirea subtilă pe care o produce contemplația unui tablou de Ciucurencu nu e rezervată oamenilor de rând.

*

Alături de Ciucurencu expun tinerii pictori: Florica Cordescu și Brana. D-ra Cordescu este la prima d-sale expoziție, iar dacă în puținele lucrări prezentate sporadic la Saloanele Oficiale d-sa era o promisiune, cu această expoziție se afirmă cu începuturi de realizare de cea mai bună calitate.

Sensibilitatea delicată a artistei se exercită acum în subtilități de gri. Esențialul este că d-ra Cordescu a pătruns înțelesurile pictorului. Drumul îi stă larg deschis înainte.

In expoziția d-lui Brana se impun cu prestigiu gravurile în lemn în cari darul de căpetenie al artistului, simțul compozițional, se manifestă cu o fantezie nestânjenită și ajunge la expresii suverane. Dinamica ritmică a cosașilor, procesiunea culegătoarelor de vreascuri și altele, sunt adevărate izbânzi ale genului.

E un strașnic meșteșugar al lemnului să știe să obțină efecte viguroase din opozițiile de alb și negru. In pictură însă d-sa lasă impresia că își imită literalmente gravura și asta dă un rezultat neplăcut. Obsesia negrului îi duce aproape la negarea culorii, la o noapte a tonului care face imposibilă presimțirea unei sensibilități.

Domnul Brană vede par'că lumea prin sticla înegrită, obișnuită în urmărirea eclipselor solare. Pentru promovarea meritelor necontestate ale artistului, dea Domnul ca și în cariera lui de pictor, faza aceasta să aibă doar durata unei eclipse.

D-na Ricci-Trifu excelează în creionări spirituale. Ingenioase jucării pentru copii mari.

Toate expozițiile despre cari s'a vorbit sunt în sala Mozart.

P. S. Din eroare se mai află etalată în aceleași săli și marfa unui pașoportar (cum l'ar numi prietenul Logion, subtilul poet). Pe nume Jean David. Debarcat proaspăt din Palestina, aduce un stoc de chromogravuri livrate de întreprinderea Modigliani et Comp. din Tel-Aviv.

G. Zlotescu

Colțul satelor

Despre „niște" premii școlare

Se cunoaște, desigur, marea dărnicie pe care o manifestă jidanii oridecâteori este vorba despre «culturalizarea» poporului nostru. Obiecte, cărți și chiar bani, toate sunt scoase dela păstrare și înmânate inițiatorilor de bună credință, cari, uimiți de atâta largheță, nici nu mai nimeresc, săracii, a îndruga câteva cuvinte de mulțumire. Această dărnicie care se manifestă față de cea mai neînsemnată acțiune «culturală» și românească, a atras atenția lumii naționaliste dela noi încă de mult, mai ales că și prin aceste bălți daco-romane, cum le numia nu știu care ilustru scriitor zăpăcit, se cunoaște dictonul acela: Ferește-te de jidani chiar când aduc daruri.

Cum ce au constatat bravii naționaliști urmărind fapta judaică despre care fu vorba, nu vom arăta deocamdată. Ar fi prea mult pentru spațiul nostru. Vom arăta însă o latură a filantropiei jidovești și anume: Felul în care caută ca a produce bucurii premianților școlilor primare dela țară.

MARIN RADU VOINEA

CALENDAR

MARȚI 9 MARTIE

ORTODOX: S-ții 40 Martiri din Sebastia (+ 320).

CATOLIC: S-ta Francisca.

SOARELE: răsare la 6.42, apune la 18.12.

Incepe, lupta împotriva lui Hristos (Bolșevismul).

Radio România

Marți 9 Martie 1937

21.15: Congresele culturale organizate de Echipele studențești de C. Ifrim.

21.30: Concert simfonic al Orchestrei Radio, dir. de Jean Clergue — (Paris): Tinerețea lui Hercule, de Saint-Saens. Pelléas și Melisandra, de G. Fauré; Două nocturne de Debussy: a) Nori, b) Serbări; Balul spânzuraților, de Bondeville.

22.30: Radio Jurnal. Sport.

22.45: Continuarea concertului simfonic: Tragedia Salomeii, de Florent Schmidt.

23.20: Concert nocturn al Orchestrei Petrică Moțoi, transmis dela Restaurantul Mircea.

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55: Ultimile știri.

Spectacole

TEATRE

TEATRUL NAȚIONAL: Omenul pe un sloi de ghiață.

TEATRUL COMOEDIA: Ora H.

TEATRUL ALHAMBRA EXCELSIOR: Relâche.

OPERA ROMANA: Carmen.

TEATRUL REGINA MARIA: Cloșca.

TEATRUL MODERN: Corbul Alb.

TEATRUL VESEL: Scurt circuit.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: Misiunea Brigăzii 41.

ARO: Vinovatul, jurnal și complectare.

CINEMA A. R. P. A.: «Simfonia Jazului» cu Rochelle Hudson, jurnal și complectare.

ROXI: Misiunea Brigăzii 41.

FEMINA: Paris și complectare.

FORUM: Dormitorul fetelor și Spaiolii.

VOX: Cei 7 eroi, jurnal Fox și completare.

CARLTON: Frigurile dragostei cu Robert Montgomery și Myrna Loy.

TOMIS: Acuzata și Cum vă place.

OMNIA: Bestia umană și Nitchevo.

DARLY: Regele femeilor și Riri-Tin-Tin salvator.

MANON: Marinella și Tavernele din San Francisco.

Mulțumesc tuturor rudelor, prietenilor și cunoscuților, profesorilor și colegelor, cari, prin prezența lor la înmormântare, prin bogăția de flori aduse, prin telegrame și scrisori, au împărtășit, cu surioara și părinții mei dragi, durerea ce le-am pricinuit-o prin despărțirea trupească de dânșii și-i asigur pe toți că, îndată ce Tatăl Ceresc îmi va îngădui, mă voiu ruga Lui pentru toți.

Rodica Georgescu Edineți

CRONICA MUZICALA

Filarmonica și Corul Carmen, Simfonia IX de Beethoven. Dirijor George Georgescu

Eminentul eseist și calamburist J. Cocteau făcea cândva un proces din cele mai drastice muzicei beethoveniene. O acuza de banalitate, de monotonie și o vădită sărăcie de inspirație. Și opunea pe Bach care după avizul d-sale este integral fecund și original. Imi amintesc chiar metafora (în materie de paradox metafora ține locul argumentului) acestei opoziții. Beethoven: Am un condei frumos. Frumos e condeiul meu. Ce frumos condei am! Bach: Am un condei frumos pe care o să-l moi în cerneală și o să scriu lucruri interesante (ca d. Cocteau de pildă).

Nu intenționez să polemizez cu morile de vânt. Am remarcat aceste încruri ca să evidențiez o anumită opinie estetică la modă. Oameni de gust subțire, matadorii firului de păr tăiat în patru s'au pronunțat împotriva lui Beethoven. Dacă lui Cocteau i-am adăoga pe ceilalți neoclasic (Cocteau în fond este un fel de clasic de factură modernă) Ortega y Gasset care spunea că Simfonia 6 este descripția naturii simțită de un burghez sătul și vulgar, vom înțelege dece curentul antibeethoven a putut să se acrediteze chiar în massa marelui public meloman. (E curios cum acest mare public reacționează mai prompt în materie de detracare decât de solidarizare).

Iluzia rigorismului logic profesată de neoclasicii de azi, nu este decât un act de disperare, o politică de struț: refugiul la ordine, la limită, la tehnic. Spiritualitatea devine o chestie de geometrie. Este cultul formei pentru formă, a materiei pentru ea însăși. Nu interesează decât raporturile dintre ele. Raporturi de culori, de cuvinte, de sunete. Asemenea raporturi fizice sunt însăși esența artei. Ele o determină, o circumscriu, o satisfac. Arta rămâne în afară de contingent, de umanitate, de orice semnificație.

Iată exprimat tale quale un punct de vedere (de simțire, de viziune). Dar acesta nu-i singurul posibil. «Nimic nu este exclusiv în lumea artei». Poziția acestui euclidianism postulează certitudinea. Certitudinea în datele simțurilor, în realitatea lor. Perfecția aparenței, a formei, a verosimilului nu înseamnă în acelaș timp și perfecția lucrului în sine, a adevărului. Dacă o anumită estetică se declară identică cu ea însăși asta nu înseamnă că în acelaș timp e identică cu universalitatea însăși. O participare a spiritului, totală, integrală, la actul de artă înseamnă pătrunderea acestui act, chiar fundarea lui, pe unele elemente de surpriză, de »bizar, de imperfect. Ecuația artei rezolvă în adevăr atunci niște necunoscute: sunt vastele ecouri ale celuilalt tărâm. Arta capătă semnificație.

Raporturile nu mai exprimă atunci lumea mărginită a omului, ci semnificația unui destin care încearcă să se realizeze în el.

Aceasta este poziția contrarie.

Procedând economic nu vedem deci necesar ca pentru afirmarea lui Bach să-l negi pe Beethoven. Cultura e plină de contradicții, ea nu e decât, coexistența, contopirea, rezultanta acestor contradicții.

Revenind la Beethoven trebue să concedem că opera lui este extrem de inegală. Uriașa dramă ce a însemnat existența lui spirituală, alternarea permanentă de bucurie și durere, de eroism și desnădejde, creștinismul său veșnic neîmpăcat (spre deosebire cel a lui Bach) au fost pentru dânsul esența creației sonore, esența lui umană și dincolo de uman. E firească deci această inegalitate. Am risca totuși o mare întrebare:

Care e cel mai desăvârșit concert de vioară? Care sunt cele mai bune sonate de pian dacă nu ultimele? (Pare-mi-se 104, 111, etc.). Care sunt cele mai bune quartete dacă nu ultimele 3—4? Care e cea mai bună Simfonie dacă nu a V-a sau a 9-a.

Poate, în totalitate calitativă să-l depășească Bach (care nici el nu e dispensat de banalități — cine care scapă de asta? — de multe ori știi dinainte fraza). Dar ca puncte de culme, de compoziție, de măreție, de summum muzical, hotărât nu.

Desigur că cel puțin 3/4 din opera lui Beethoven poate fi contestată (cu romanțele de vioară și Simf. 6, ca să facem plăcere lui Ortega y Gasset). Sfertul rămas, minimum acceptat, este suficient să-l situeze deasupra *oricărui fel de critică*. Nu degeaba a spus Wagner: «Cred în Dumnezeu și Beethoven».

Dacă istoria culturii poate furniza unele prevederi atunci putem afirma că neoclasicismul este în lichidare și spiritul epuizat de științism încearcă o nouă experiență revenind la libertate, la uman, la misticism, la un romantism oarecare, la un *neoromantism*.

Astfel prin echilibrul destinului Beethoven își va regăsi cinstea pierdută, în estetica viitorilor Cocteau sau Gasset.

Dacă ne gândim câte profunzimi și dificultăți sunt de învins la executarea Simf. IX, apoi ceeace a realizat orchestra filarmonică ne pare în adevăr extraordinar.

Dacă ne gândim însă ce s'ar fi putut totuși realiza atunci, am avea multe de spus. Secretul execuției simfonice este nuanța și orchestrele au par'că un fel de inerție, de greutate la joc. Trebuesc bine scuturate în prealabil cu nesfârșite repetiții (sistem Toscanini). Probabil că aici constă păcatul originar al Concertului de care ne ocupăm. Trebue totuși să relevăm grosso modo un bun echilibru al maselor orchestrale și corale, reușita Scherzo-ului și lăudabilele eforturi ale d-lui Georgescu de ordine și stimulare. Soliștii, afară de d-l Folescu quasi inexistenți. D-l Mircea Lazăr (dela Opera Română) într'o eroare de partitură în loc de Simf. 9 a cântat «Traviata». (A fost superb!).

L. Popovici

VIAȚA POLITICĂ

Buletin parlamentar

SENATUL

Ședința din 8 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4.30 p. m. sub președenția d-lui C. Alimănisteanu.

Pe banca ministerială d-nii dr. C. Angelescu, Ștefănescu-Goangă, I. Nistor, Richard Franasovici și D. Alimănisteanu.

D. N. BANESCU, la cuvântul la sumar, d-sa cere respingerea demisiei d-lui dr. Danielopol.

La această cerere se asociază și d-nii: Al. Săndulescu, C. Stoicescu, D. Hurmuzescu și D. R. Ioanițescu.

PROECTE DEPUSE

D. I. NISTOR, depune următoarele proecte: 1) Pentru ratificarea unei convenții poștale; 2) Deschiderea unui credit extraordinar de 18 mil. pe seama ministerului de finanțe; 3) Deschiderea unui credit extraordinar suplimentar pe seama ministerului de culte; 4) Deschiderea unui credit extraordinar cu acoperire specială de 14o milioane pe seama minist. de finanțe.

COMUNICAREA D-LUI MUMUIANU

D. MUMUIANU, face o comunicare d-lui ministru al educațiunii Naționale în care arată cazul unui elev Heim H. Hilarius Rodrigo din clasa a 6-a a liceului «Gh. Lazăr» din București, jidan neîncetățenit care în urma unei discuțiuni cu colegii săi de clasă asupra politicei naționale și fiind oprit să susțină o teză jignitoare pentru sentimentele lor naționale le-a adresat o scrisoare după cum rezultă din însăși procesul verbal încheiat de conefrința profesorală respectivă.

In această scrisoare acest pui de evreu arată că ei sunt superiori europenilor din toate punctele de vedere, că ei au excelat în orice domeniu al artelor, iar cât despre noi în special nici nu poate fi discuție de superioritatea lor vădită care le dă deci dreptul să ne conducă.

Este scandalos că acest lucru să se petreacă în cel mai ilustru liceu din țară. El desvălue sentimentele ce ni le poartă acești tolerați.

COMUNICARI

D. AL. SAMOIL, citește moțiunea proprietarilor de autocamioane pentru nedreptatea ce li s'a făcut prin legea din anul 1934, când transportul mărfurilor s'a concesionat C.F.R.

Roagă pe d. ministru de comunicații să le dea satisfacție.

D. RICHARD FRANASOVICI, spune că i-a notă și va vedea cum se poate armoniza doleanțele lor cu interesele superioare de stat.

SE INTRA IN ORDINEA DE ZI

Se ia în discuție legea modificatoare a învățământului superior.

D. DIACONESCU, raportor, arată că la art. 11 s'au introdus două amendamente care se pun la vot. Se admite amendamentul d-lui N. Iorga.

Se procedează apoi la votarea legii care se face în total cu bile, cu următorul rezultat, votanți 103, bile 94 pentru, 9 contra

Ședința de noapte

Ședința se deschide la ora 9 p. m. sub președinția d-lui Ciugureanu.

Pe banca ministerială d. I. Nistor.

Se ia în discuție proectul de lege pentru crearea creditului meșteșugăresc.

D. AL. SAMOILA arată că după atmosfera greoaie în care s'a discutat legea universitară, vine să se discute un proect de lege de cea mai mare importanță pentru viața economică a micii producții naționale.

Acest proect de lege este atât de dorit de toți meșteșugarii încât de 16 ani dela înființarea Uniunii generale a micilor industriași și până astăzi, s'a solicitat tuturor guvernelor, care s'au perindat la cârma țărei, după războiu, ca să vină cu un astfel de credit.

Fiindcă problema creditului meșteșugăresc în România este o problemă așa de importantă, încât de ea depinde buna dezvoltare a meseriilor la noi.

Spune că un prim pas pentru realizarea acestui desiderat a fost legea din 1931 pentru asigurarea plății lucrului efectuat fiindcă nenorocirea mare a meseriașului este că ei nu are nici odată certitudinea că i se va plăti costul lucrărili făcute.

Insă nici această lege care era un progres în viața muncitorului, nu a rămas decât pe hârtie.

Legea ce vine pentru înființarea acestui credit este încoronarea speranțelor meșteșugărești însă nu în forma în care ea este redactată.

Pe de altă parte s'a prevăzut pentru înființarea acestui credit un capital de 300 milioane. Meseriașii cer însă 500 milioane cu obligația însă ca fiecare meseriaș să subscrie anual 1000 lei.

Face apoi o critică asupra proectului arătând punct cu punct lacunele ce trebuesc împlinite.

Ședința se ridică la ora 12 noaptea.

I. M.

CAMERA

Ședințele dela 8 Martie 1937

Ședința de după amiază se deschide la ora 4, sub președenția d-lui N. N. Săveanu.

Pe banca ministerială d. V. Sasso.

D. CONSTANTINESCU - BORDENI, la sumar, revine asupra arcașilor liberali din județul Prahova cerând darea în judecată a tuturor preoților din satele care aparțin plăgilor în care s'a luat jurământ arcașilor.

D. SASSU răspunde că va cerceta cazul și-i va da soluționarea legală indicată de anchetă.

Se intră în ordinea de zi, discutându-se pe articole proectul de lege pentru organizarea agriculturii.

D. V. SASSU dă citire mesajului regal care însoțește proectul de lege pentru modificarea unor articole din legea pentru obligațiunile atelierelor de arte grafice din 19 Martie 1904.

D. P. BEJAN, referindu-se la comunicarea d-lui Constantinescu Bordeni, contestă buna credință acestuia, arătând deosebirea fundamentală între faptul produs și afirmația făcută.

D. ADAM IONESCU spune că reforma agrară a soluționat problema repartiției pământului. Dar de atunci și până azi, agricultura a fost complectamente neglijată de conducătorii noștri.

LEGEA INVATAMANTULUI UNIVERSITAR

D. dr. C. ANGELESCU, dă citire mesajului regal care însoțește proectul de lege relativ la completarea unor dispozițiuni din legea învățământului universitar.

CHEMAREA SUB ARME A CONTINGENTULUI 1937

D. C. BURSAN propune să se ia în discuție, și să se voteze legea pentru chemarea sub arme a contingentului 1937.

D-sa, în locul raportorului, dă citire raportului de lege.

Adunarea adoptă proiectul de lege

ȘEDINTA DE NOAPTE

Ședința de noapte se deschide la ora 9, sub președenția d-lui N. N. Săveanu.

Pe banca ministerială d-nii V. Sassu și V. Negură.

D. GH. C. CARLAN comunică d-lui ministru de industrie că împotriva legei pentru ocrotirea muncii naționale o fabrica are în consiliul de administrație numai străini.

D. C. C. GIURESCU atrage atenția d-lui ministru de industrie și comerț asupra speculei exercitate de fabricile de sulfat de cupru, lovind în interesele viticultorilor.

D. IOSIFESCU, roagă pe d. ministru de interne să dispună ca primăriile să ridice taxa ad-valorem perceputa asupra mărfurilor intrate sau ieșite din raza comunelor lor.

D. DRAGHICI depune un proiect de lege din inițiativă parlamentară pentru repararea unor nedreptăți comise în sarcina unei categorii de funcționari dela poștă, cărora în timpul cât și-au făcut stagiul militar nu li s'a luat în considerare că erau socotiți și funcționari, fiind detașați la specialități.

D. SATEANU citește telegrama prin care comitetul pentru ridicarea unui monument regelui Ferdinand mulțumește Camerei.

*

Se ia în discuție, pe articole legea pentru încurajarea agriculturei.

Cu mici modificări se votează 37 articole.

S'a votat apoi proectul pentru prelungirea dreptului de concediu cu plată a funcționarilor publici, bolnavi de tuberculoză.

Ședința se ridică la ora 11.45.

Citiți și răspândiți „Buna Vestire"

Ofensiva partidului național-creștin

Intrevederea prof. A. C. Cuza-O. Goga. D. Cuza candidează la Iași. Congresul dela Putna. Pregătiri electorale

Partidul național creștin se află astăzi în plină ascensiune.

D. Octavian Goga a primit și studiat cele 71 rapoarte ale președinților județeni din întreaga țară. D-sa socoate că faza organizării partidului este terminată.

Președintele partidului național-creștin a avut săptămâna trecută întrevederi cu cei doi secretari generali ai partidului d-nii prof. George Cuza și Stan Ghițescu.

Eri d. Octavian Goga a avut o nouă întrevedere cu d. prof. A. C. Cuza, președintele suprem.

D. O. Goga a adus la cunoștința d-lui A. C. Cuza situația pe țară a partidului. Totodată d. Goga a făcut și o critică a situației politice în general.

D. prof. A. C. Cuza a hotărît ca Vineri să se întrunească la Cameră toți parlamentarii partidului spre a li se face importante declarații și a se hotărî începerea imediată a unei noui acțiuni în țară.

D. PROF. A. C. CUZA CANDIDEAZA LA IAȘI

La alegerile comunale ce vor avea loc curând la Iași, partidul național-creștin va depune listă. In fruntea listei va candida d. prof. A. C. Cuza, urmat de d-nii prof. G. Cuza, av. Ion Axinte fostul prefect, dr. D. Romano, etc.

Partizanii din capitala Moldovei sunt siguri că partidul va obține la Iași cincimea, cu tot numărul enorm de mare de votanți evrei, deoarece atât organizația ieșană cât și curentul mare, naționalist din Moldova, la care adaogă și candidatura însuși a d-lui Cuza — sunt garanții ce nu pot fi discutate.

CONGRESCUL LANCIERILOR DELA PUTNA

O mare demonstrație național-creștină va avea loc curând în Bucovina la Mânăstirea Putna.

30.000 de lăncieri din toată țara vor poposi pentru 3 zile în jurul mormântului lui Ștefan cel Mare și Sfânt. Majoritatea lăncierilor vor veni din Moldova, Basarabia și Bucovina.

Numeroase delegații vor fi aduse din restul țării și în special din nordul Ardealului.

In acest senz toți președinții organizațiilor județene au fost înștiințați de secretarul general al Moldovei, d. prof. George Cuza.

Ideia că numai tineretul universitar să țină adunare la Putna a fost părăsită. Toate cadrele tineretului cuzist din sate, fiecare organizație cu drapelele ei, cu conducători, vor fi obligate să participe la congres.

La adunare vor participa toți fruntașii partidului, parlamentarii și cei doi președinți.

Tineretul va depune jurământ de credință în fața d-lor A. C. Cuza și Octavian Goga și va asculta numai trei cuvântări ce vor fi în esență trei ordine de luptă, acelea ale d-lor A. C. Cuza, Octavian Goga și George Cuza.

VASTE PREGATIRI PENTER ALEGERILE GENERALE

D. Octavian Goga este convins că în Aprilie guvernul se va retrage. Asupra succesiunii partidului național-creștin nu poate deocamdată să precizeze nimic.

Totuși, conducerea, partidului a hotărît ca organizația să fie oricând gata. In acest sens au avut loc adunări pe provincii a președinților județului. Listele atât pentru Cameră cât și pentru Senat au fost deja întocmite.

Cu toate că propaganda n'a fost slăbită o clipă dela fuziune și până astăzi s'au dat dispoziții urgente în toată țara ca satele să fie permanent răscolite și propaganda scrisă să fie intensificată.

D. prof. A. C. Cuza are convingerea fermă că viitoarele alegeri generale vor aduce partidului național-creștin un succes formidabil cu consecințe de neînlăturat pentru izbânda ideii naționale.

Viitorul de altfel ne va dovedi că, ceeace crede d. prof. A. C. Cuza, este exact.

Dem. Suțu

Dezagregarea partidului național-țărănesc

D-nii Maniu și Mihalache se suspectează reciproc; „Sovatiștii" iau o atitudine opoziționtstă față de un eventual guvern Mihalache

In privința aranjamentelor pe cari le încearcă la București d. Mihalache, în vederea succesiunei, d. Iuliu Maniu a dat zilele trecute instrucțiuni precise tuturor organizațiilor din Ardeal și mai cu seamă «Sovatiștilor», asupra atitudinei pe care trebue să o ia față de un eventual guvern Mihalache.

In consecință, *d. Iuliu Maniu și-a îndrumat partizanii, în scopul, că în cazul venirei la guvern a d-lui Mihalache, SA SE ADOPTE O ATITUDINE DE COMPLECTA INDIFERENȚA IN PRIMELE ZILE, CA PE URMA SA TREACA LA O DARZA OPOZIȚIE, IN FELUL ACELEIA PE CARE O VA FACE ZIARUL «ROMANIA NOUA».*

Instrucțiunile acestea, sunt determinate de faptul că d. Maniu socoate că d. Mihalache nu poate veni în împrejurările actuale la putere decât știrbind profund programul d-sale «constituțional».

Câtiva emisari ai d-lui Mihalache, cari au fost zilele trecute prin Ardeal cu scopul de a verifica starea de spirit a cadrelor, au plecat la București cu informațiuni dintre cele mai pesimiste.

Unul dintre ei, a avut o violentă ciocnire cu d. Zaharia Boilă, care i-a făcut d-lui Mihalache și tuturor celor din jurul său, aspre imputări pentru politica ipocrită pe care o face.

IN CEIACE PRIVEȘTE SUCCESIUNEA, D. IULIU MANIU ESTE FERM CONVINS CA IN FAȚA EI, D. MIHALACHE ESTE UN VERITABIL «NAUFRAGIAT».

Astfel, cadrele din Ardeal au fost anunțate ca să nu se sperie, dacă venind eventual d. Vaida la putere, il vor vedea pe d. Mihalache părăsit în bloc de toate organizațiile din vechiul regat, ale partidului național-țărănesc.

In ceiace îl privește pe d. Mihalache, după cum s'au exprimat emisarii d-sale, cari au fost zilele trecute la Cluj, nici d-sa nu are o mai bună părere despre organizațiile din Ardeal ale d-lui Maniu.

Ceiace îl determină pe d. Mihalache să creadă că și în cazul venirei la putere a d-lui Vaida, d. Maniu nu va mai rămâne decât cu membrii devotați ai familiei, toți ceilalți ardeleni părăsindu-l în bloc.

N. Fotiado

Deschiderea sesiunii Sf. Sinod

Cum e văzută participarea preoților la viața politică

Eri dimineață s'a deschis sesiunea extraordinară a Sf. Sinod plenar, convocată pentru a hotărî asupra cererii guvernului de a se interzice preoților de a mai activa în politica de drepta.

CUVANTAREA PATRIARHULUI

I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON, în legătură cu adresa guvernului, face unele reflexiuni principiale.

Arată rolul hotărâtor pe care clerul bisericii noastre l-a jucat în desvoltarea istorică a neamului nostru dela începutul existenței sale. Acest rol istoric biserica și slujitorii ei trebuie să-l continue și în viitor, păstrându-și situația de îndrumător politic al credincioșilor, călăuziți firește de principiul național, patriotic românesc și dinastic în spiritul tradițional al bisericii noastre creștine ortodoxe.

Dacă nu e permis ca preoții să fie împinși la acțiuni depotrivite cu rolul lor.

S'a atras adesea atenția asupra acestui fapt nenorocit, dar influențele politice au zădărnicit misiunea bisericii, dând preoților din politică posibilitatea de speciale favoruri și de bogăție petru răsplata meritelor politice.

Chiar și în zilele acestea, membri ai guvernului cu răspundere folosesc pe preoți pentru sfințire de steaguri și luare de jurăminte, privind gruparea politică respectivă, deși Sf. Sinod în repetite rânduri a dispus ca ritualele bisericești să nu fie folosite pentru acțiuni politice.

I. P. S. Sa spune că preoții să activeze, ca cetățeni, în acele partide al căror program corespunde mai bine convingerilor lor, cu rezerva ca acele partide să fie monarhice, dinastice, național-românești și de ordine sau al căror program și procedură să fie în conformitate cu învățătura bisericii ortodoxe și cu interesele ei.

De aceea preoții nu vor lua jurăminte și nu vor participa la acțiuni care după natura lor nu se împacă nici cu învățătura creștină ortodoxă și nici cu interesele superioare ale Statului.

Preotul să se rețină dela orice participare care ar împărți pe credincioși, în tabere vrăjmașe el rămânând pe deasupra acestor certuri, arbitru drept și necontestat.

Preotul însă are dreptul să sfințească — în și afară de biserică — orice alte insigne, care n'au caracter politic.

In toate acestea acțiunea clerului trebuie să păstreze calmul în tactul cerut de misiunea sa evanghelică și sacerdotală, dar să nu piardă demnitatea de apărător al intereselor superioare ale românismului creștin.

D. VICTOR IAMANDI declară că adresa trimisă de guvern reprezintă directivele acestuia.

Spune că nu s'a gândit guvernul ca preoții să fie scoși din politică, ci numai să fie opriți ca să facă din «amvon triburi de agitație politică».

I. P. S. Mitropolitul NICOLAE BALAN al Ardealului răspunde în numele Sf. Sinod, anunțând că acesta va aviza asupra măsurilor ce urmează a fi luate ca preoții să fie împiedicați de a ieși din rosturile lor.

COMISIA CARE VA REFERI ASUPRA PROBLEMEI

S'a procedat la alegerea comisiunilor. Chestiunea participării preoților la viața politică a fost dată în seama comisiei economico-juridice, compusă din : mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului, președinte; episcopul Nicolae Colan al Clujului, raportor; episcopii Lucian al Romanului; Tit al Hotinului, Ghenadie al Buzăului și Andrei al Aradului, membri.

Ședința s'a ridicat la ora 13.

V. M.

Congresul General extraordinar al profesorilor universitari

Eri, a continuat în sala amfiteatrului «Spiru Haret» dela facultatea de științe, congresul general al profesorilor universitari întruniți în ședință extraordinară.

A prezidat d. *Mrazec*.

D. dr. DANIELOPOL spune că o anumită presă a denaturat motivul pentru care și-a înaintat demisia dela Senat.

D. HURMUZESCU a protestat deasemenea că la ședințele Maturului Corp i s'au denaturat declarațiile.

D. GHIULEA propune congresului o moțiune de protest contra legii ce știrbește onoarea Universităței.

D. DAȘCOVICI arată că nu este timp să se demonstreze asupra prejudiciilor morale aduse prin acest proect, înaltului corp profesoral ci problema fiind destul de delicată, partea cea mai interesantă este de ordin moral.

In numele universității din Iași, arată că s'a legiferat sub presiunea panicei.

Ordinea între studenți, nu poate fi legată de dependența corpului profesoral.

Proectul este depus într'o atmosferă nefavorabilă.

Și nici nu se pot socoti studenții că au luat parte la asasinatul din Iași, când până în prezent nici măcar nu s'au aflat cine sunt criminalii.

Cere redeschiderea imediată a Universităților a căror închidere s'a făcut cu scop de diversiune în opinia publică, de a scoate într'o lumină eurală cercul profesoral.

Propune să nu se înceteze lupta până la satisfacerea desideratelor.

D. CONST. GEORGESCU spune că acest proect urmărește desorganizarea vieții universitare și din punct de vedere material. Acest proect suprimă independența Facultăților, distrugând prin aceasta însăși promovarea culturii.

Nu este deasemenea admisibil de a se opri pe profesori a avea o activitate extraprofesorală, atâta timp cât ei sunt plătiți cu o leafă de mizerie.

Păr. ARH. SCRIBAN cere să se specifice că congresul rămâne constituit până la satisfacerea acestor doleanțe.

D. STRAT arată că echivocul durează de 20 de ani în Universitate.

Nu este admisibil ca Universitățile să fie închise pentru două cadavre ce s'au plimbat dealungul țărei fiind a doi eroi ce aparțineau acestei țări și pentru un asasinat care s'a aruncat pe capul studenților ca la urmă să nu se poată susține aceste acuzații.

După d-sa închiderea este preludiul unor evenimente mari viitoare.

Esența autonomiei există din secolul al 11-lea și acum se vine cu acest proect prin care Universitatea este transformată într'o subdiviziune administrativă.

Ce-a mai rămas din autoritatea consiliilor profesorale prin acest proect?

Cere ca profesorii universitari să se solidarizeze pentru a duce mai departe flacăra spiritualității.

Consfătuirea ministerială de aseară

La locuința d-lui Gh. Tătărescu, a avut loc aseară o conferință ministerială la care au luat parte mai mulți membri ai guvernului.

S'au discutat chestiunile la ordinea zilei: legea de reorganizare a universităților, măsurile de ordine și legea minelor

Amorul verbal pentru agricultură

(Continuare din pag. I-a)

secol. Dela această constatare teoretică, care în Anglia s'a și verificat în condiții istorice date până la a recomanda, — cum pretinde d. Tașcă, că am fi făcut noi, — că *România să abandoneze agricultura* ei este, ni se pare, o bună distanță!

Dimpotrivă, pentru o țară ca România, noi am recomandat în primul nostru volum din 1929 industrializarea *numai până la limita consumului intern*, socotind că aceasta este aproximativ limita *naturală* a unei desvoltări industriale sub regim de protecție.

Or, chiar dacă România ar atinge vreodată această limită și încă numărul muncitorilor întrebuințați atunci în industrie nu ar putea atinge nici cifra de un milion, așa încât vor rămâne totdeauna cca. patru milioane de muncitori a căror ocupație va trebui să rămână mai departe în agricultură. Agricultura rămâne o activitate infinit mai puțin productivă decât industria, *dar nu mai puțin necesară.*

D. Tașcă însă crede că teoriile noastre vor descuraja pe tinerii care studiază astăzi agricultura și găsește în aceasta un motiv, — ca să nu spunem un pretext — de a se alarma. Dar tinerii studenți — ingineri agronomi — spre care noi ne îndreptăm și ca inginer și statorste a inginerilor, cel puțin cu tot atâta grijă și dragoste ca și d. Tașcă. — sunt prea inteligenți ca să nu tragă concluzia că *tocmai această productivitate scăzută a agriculturei despre care le-a vorbit în cuvinte inspirate și definitive însăși Maestatea Sa Regele, trebuie să fie pentru ei un îndemn de a ridica agricultura spre o productivitate mai mare.*

Nu importă dacă această productivitate nu va atinge niciodată pe acea a industriei, fiindcă orice spor de productivitate cât de mic în agricultură privește un număr de patru milioane de muncitori, pe când un spor de productivitate, oricât de mare, în industrie privește numai un număr de câteva sute de mii de muncitori. Iată dece progresul agriculturei poate fi pentru țară — chiar numai din punct de vedere strict economic — tot așa de prețios sau mai prețios decât acel al industriei.

*

Cât privește dragostea pentru agricultură, noi credem că atunci când, noi personal, am fost cel dintâi om politic care, ca ministru, am propus în August 1930 conversiunea datoriilor agricole, nu avem nevoie să dăm alte probe și examene.

Probe și examene pentru sentimentele lor față de agricultură trebuie să dea aceia, care au arătat agriculturei numai amor verbal și care la 1930, ca și la 1932 s'au opus cu *îndărătnicie* conversiunei datoriilor agricole. Iar aceștia — curioasă coincidență! — sunt tocmai coreligionarii politici ai d-lui profesor Tașcă.

Mihail Manoilescu

Comuniștii spanioli, lasă să se presimtă apropiata cădere a Madridului

MADRID, 9 (Rador). — Agenția Havas transmite:

După informațiile primite în cursul nopții la Madrid, atacurile deslănțuite ieri de naționaliști par să fi avut o violență neobișnuită.

Naționaliștii au pus în acțiune, numai în sectorul Jarama, 10 tancuri și 20 automobile blindate.

Toate informațiile culese în primele ceasuri după începutul bătăliei sunt de acord pentru a arăta că pe frontul Guadalajara luptele au luat un caracter de o teribilă înverșunare. Acest fapt dovedește în mod elocvent dorința asaltatorilor de a obține în câteva ceasuri un rezultat pozitiv.

Două tancuri ale inamicului, direct prinse subt focul tunurilor guvernamentale, au fost scoase din uz. Alte cinci, ale căror ocupanți sunt omorâți sau răniți, se află în pană, dincolo de raza de foc a guvernamentalilor.

Bătălia continuă pe toate fronturile Madridului.

Două vase guvernamentale scufundate în golful Gasconiei

BAYONNE (Rador). — O luptă navală între naționaliști și guvernamentali s'a desfășurat astăzi în golful Gasconiei.

Două vase ale guvernamentalilor au fost scufundate.

Vasele naționaliste n'au avut decât stricăciuni ușoare.

Printre numeroșii naufragiați de pe vasele roșii scufundate, cari au fost salvați și luați prizionieri de echipagiile vaselor naționaliste, figurează importante personalități separatiste catalane, în frunte cu Manuel Carrasco, fost ministru de războiu și acum reprezentantul generalității catalane pe lângă guvernul din Bilbao.

Pe bordul vaporului guvernamental «Galdames», capturat în timpul luptei, au fost găsite mai multe milioane de pesetas, ridicate din Madrid și pornise probabil spre Franța.

SPORT

Zi specifică de campionat

Actul al doilea al tragi-comediei divizionare s'a desfășurat în condiții cu totul normale. Deși s'au înregistrat scoruri de mare diferență, deși unii dintre favoriții cursei s'au poticnit din cauza unui start defectuos, nimic nu ne îndreptățește să credem că s'a întâmplat ceva deosebit în cele șease dispute de Duminecă trecută. Lupta divizionară este urmărită tocmai pentru elementele de hazard pe care le prezintă, tocmai pentru acel neprevăzut care naște speranțe, tristeți și bucurii.

Cine s'ar mai înfrigura pentru o luptă al cărui câștigător ar fi cunoscut dinainte? Disputele de football câștigate înainte de a se juca nu reușesc să atragă decât acel număr minimal de suporteri ai cluburilor în luptă și încă vreo câteva sute de inși cari vin Dumineca pe arenele de sport în virtutea unei inerții de multe ori inexplicabile. Exemplul ni-l oferă matchurile cuplate dela București, în care favoriții indiscutabili nu puteau scăpa victoria. La aceste matchuri n'au asistat decât zece mii de oameni, pe câtă vreme la matchurile de acum o săptămână, mai puțin interesante, dar mai nesigure ca rezultat, au venit 15.000 de spectatori.

Neprevăzutul intrând în însăși structura footballului, a dat naștere acelei stupide, dar atât de adevărate zicale că «balonul e rotund».

Nu vreau să susțin că în football totul este în funcție de noroc, dar este evident că destinele unei partide atârnă într'o măsură destul de mare de elemente din afara posibilităților celor 22 combatanți.

Acest adevăr este ilustrat mai ales de rezultatul dela Timișoara. Gloria a fost învinsă de Ripensia cu 6—1, scor care reprezintă just felul în care s'a desfășurat jocul. Aici hazardul s'a manifestat printr'o energică revenire în formă — surprinzătoare revenire — a celor două extreme ripensiste. Și mai este încă o cauză, dar aceasta nu este datorită hazardului: în afară de Venus, nici o altă echipă dela noi nu știe să joace cu Ripensia, ale cărei extreme trebuesc atacate numai prin fundași. E de remarcat că Ripensia, având extremele libere, a administrat Gloriei 4 goaluri pe dreapta și 2 pe stânga.

Să vedem cum s'au comportat echipele.

VENUS a făcut un match mai slab decât se aștepta. Nici o mirare. Cu mai mult de jumătate din jucători răniți sau bolnavi, elastica echipă din Splaiu n'a învins decât prin clasa superioară la care a ajuns. Venus va câștiga în condiții chiar mai grele decât cele de Duminecă.

RIPENSIA se pare că și-a revenit. Așteptăm încă un rezultat pentru a ne da o părere. Ținem să remarcăm însă că elementul activ și productiv al timișorenilor este Bindea, unul dintre puținii români din echipă. p

F. C. RAPID deși are jucători cu nume, este o echipă fără clasă. Nu știe să joace. Duminecă a pierdut ocazia de a face un joc frumos în fața unui adversar prea blând. Echipa este înțesată cu următorii străini: Wetzer, Cossini, Rafinski, Auer, Lengyel și Barathy.

GLORIA, învinsă de Duminecă a Ripensiei, a făcut joc slab. Aceasta nu înseamnează că Dumineca viitoare nu va da o replică viguroasă Venusului la București. Îi știm pe arădeni capabili de surprize frumoase.

A.M.E.F.A., echipă iredentistă și rassistă, a ținut, a ținut să învingă viguros pe conaționalii lor dela C. A. O., pe care îi acuză de pactizare cu evreii. [illegible] motive să învingă săptămâna viitoare pe Ripensia.

VICTORIA din Cluj ne-a arătat încă odată că este o echipă mare. Îi prevedem succese frumoase.

UNIVERSITATEA este în prezent lipsită de formă. Avem impresia că nu posedă nici concepție de joc, deși are echipieri buni. De remarcat debutul promițător al portarului Moldovan.

CRIȘANA a arătat că are mult noroc. Dealtfel orădenii au echipă bunicică și tânără. Nu este exclus să producă surprize.

C. A. O., se pare, a căzut iremediabil. Îi promitem că îndată ce vom primi anunțul îndoliat, îi vom face un panegiric frumos.

JUVENTUS a jucat frumos și a pierdut din cauza neșansei. Credem că acest club, atât de simpatic nouă altădată, ar face rezultate mai bune dacă s'ar lipsi de serviciile minoritarilor. Trebue puțin, dar puțin de tot, curaj.

CHINEZUL a jucat viguros și obraznic. S'au lamentat tot timpul, protestând contra unor foull-uri imaginare. Rușinos.

UNIREA TRICOLORUL și-a încărcat din nou bagajul de goaluri. În formă proastă și lipsită de serviciul unor titulari, echipa din Obor trebue să se gândească serios la perspectivele sumbre ale retrogradării. Noi îi dorim succes.

În sfârșit, publicul s'a comportat bine. Așteptăm pentru viitor o resonanță mai acută pentru echipele românești.

VIRGIL POPESCU

CARNET

ECHIPA NAȚIONALA de football trebue să fie românească. Avem astăzi un loc de peste 50 jucători români selecționați, cari pot — toți — satisface cu cinste exigențele unui match internațional.

In nici un post minoritarii nu pot contrabalanța astăzi pe români.

Repetăm că introducerea străinilor în echipa națională o vom considera ca o trădare a intereselor neamului.

PETEA VALCOV excelentul jucător al Venusului, fiind grav lovit în matchul de Duminică, stă în pat având o gravă inflamație la piciorul stâng.

SFERA și GORGORIN au fost cei mai buni jucători ai Venusului în matchul cu Chinezul.

HUMI a jucat mai slab în matchul cu Chinezul, fiindcă s'a simțit prea obosit în urma antrenamentului de săptămâna trecută. Credem că acest jucător excepțional n'ar trebui supus unui antrenament prea riguros, deoarece fizicul său destul de debil nu poate suporta un efort prea mare. Fără supărare.

La Sinaia, pe *Vârful cu Dor*, s'au disputat concursurile de ski, pentru cupa «George Iconomu» donată de T. C R.

La aceste concursuri s'au prezentat 24 de concurenți din patru cluburi bucureștene.

Cupa a fost câștigată de Tennis Club Român.

VIFORUL DACIA convoacă la adunarea generală a secțiunei de atletism și cross-country pentru Joi 11 Martie crt. la ora 19.30 la sediul Asociației din B-dul Regele Alexandru 57, toți membrii ei.

Deasemenea în aceiași zi și loc însă la ora 20.30 jucătorii de basket și volley ball.

Cu această ocaziune se vor forma comitetele secțiunelor pe anul curent și se va trasa programul de activitate.

VIFORUL DACIA anunță că antrenamentele sportive de toate felurile au loc în fiecare Joi după amiază între orele 16—18.30 și Duminica dimineață între orele 9.30—11.30 pe Stadionul Municipal al sectorului I Galben (șos. Ștefan cel Mare).

Primirea de noi membrii se face numai la ședințele de comitet ale secțiunelor în felul următor:

Rugby: Marți între orele 20-21.

Football: Marți între orele 21-22.

Atletism, cross country: Joi între orele 19.30—21.

Basket - Volley-Ball: Joi între orele 20.30—21.30.

Handball: între orele 20-21

Natație și tir: Vineri între orele 20.30 21.30.

Hand-ball

Federația de handball a luat hotărârea ca echipa națională să aibe în formația ei 80% jucători de naționalitate etnică românească

O importantă hotărâre și în același timp de mare însemnătate a luat-o în ultima ședință a Biroului federal, Federația Română de Hand ball, care sub președinția d-lui colonel Emil Lupașcu, a hotărât ca 80 la sută din formație echipei naționale să fie compusă din jucători de naționalitate etnică românească.

Este o hotărâre cu atât mai importantă, cu cât acest sport este practicat mai mult de minoritari.

Chiar la Olimpiada de anul trecut dela Berlin întreaga echipă a României erau toți sași.

Sperăm că și celelalte sporturi vor călca pe aceleași urme cu hand-ball-ul și vor proceda cât mai curând la astfel de măsuri.

Până atunci îi spunem d-lui colonel Lupașcu — un bravo!

Rugby

După partidele amicale de Duminecă

Pe o vreme nu prea prielnică s'a inaugurat în mod neoficial sezonul de rugby prin 2 partide amicale terminate amândouă prin câte un draw.

T. C. R. — Viforul Dacia 6-6.

Sportul Studențesc—Stadiul Român 12-12.

Ambele partide fiind cu caracter de antrenament s'au desfășurat fără niciun incident între jucători. Acest spirit de camaraderie ar fi bine să predomine și în partidele oficiale.

Privit în ansamblu, jucătorii s'au prezentat încă neantrenați. Cum până la inaugurarea sezonului care va fi la 21 crt. mai sunt 2 săptămâni, jucătorii au toată vremea să se pună în formă.

Din celelalte grupări prea puțini băeți la antrenament.

Lipsa de interesare pentru pregătirile preliminare îi vor pune într'o stare de inferioritate la deschidere.

Ședința Comisiei de selecție a F. R. F. A.

Comisia de selecție a echipei naționale care ne va reprezenta în matchurile internaționale a ținut aseară o importantă ședință.

S'au discutat chestiuni în legătură cu formarea echipei în vederea matchului dela 17 Aprilie în Cehoslovacia, fixându-se următorul program de lucru:

a) Selecționarea cadrului de jucători din care să se formeze echipa națională;

b) pregătirea acestui cadru;

c) formarea echipei naționale.

Echipa națională va fi formată la 28 Martie când va susține un match de antrenament, după care va urma un program minuțios de pregătire în vederea importantei întâlniri.

Șahul românesc

Introducere la cronica noastră

Este jocul de șah un sport? Aparține cadrului în care situăm cronica de față — celui sportiv? Răspunsul, nu-l vom documenta. Ci vom afirma ceeace s'a admis și peste hotare și aci: sport intelectual, șahul disciplinează și aduce restabilirea unui echilibru, deplasat prin preferința prea accentuată arătată sportului fizic. Dela condițiile formale, după care se desfășoară competițiunile șahiste — cu caracter individual sau colectiv pe echipe — și până la antrenamentul sever, impus practicanților acestui sport — ne aflăm, într'un paralelism perfect, cu tot ceeace caracterizează astăzi, practica sporturilor fizice.

În desfășurarea cronicei noastre — care va fi—afirmând—cronica cea mai bine informată din țară, vom ilustra deoparte aspectul sportiv, iar de alta cel românesc pe terenul șahului.

Sportul intelectual, șahul, care a pătruns adânc în tineretul școlar, care s'a sudat cu zeci de asociații sportive, care a inundat satele — prezintă un minunat teren pentru afirmarea anumitor virtuți, care ni se contestă — chiar de ai noștri, nu odată de adversarii noștri însă: totdeauna. Dovezile s'au dat din plin, atât peste graniță, la olimpiadele dela Varșovia (1935) și München (1936), cât mai ales, în recentul concurs de șah al campionilor — cum a fost pe drept cuvânt botezat și în care un Alexandrescu ne-a adus victoria care constitue o sinteză în strădania pentru afirmarea acelor virtuți românești.

Mijloc de luptă, pe teren cultural, șahul introdus în școli, a golit în mai puțin de doi ani, ghiozdanele copiilor noștri [illegible] de romanele otrăvitoare ale [illegible] spre a aduce practica acelei științe îmbinate cu artă, care construește, caractere.

Cronica noastră, va aduce tot ceeace interesează lumea șahistă — atât de numeroasă astăzi — dela noi. Trăim în momentul de față, frumosul campionat al celor 14 echipe de școli secundare din Capitală; cele 12 campionate regionale din țară; suntem în ajunul campionatului național feminin; al campionatului național individual — prefața deplasării la Stockholm în August a echipei naționale române.

Peste graniță, freamătă în cele peste 2 milioane membri ai Federației internaționale — în care România, ocupă deja un loc de frunte — evenimente șahiste de cea mai înaltă factură.

Începem în sfârșit să ne pregătim pentru anul viitor, spre a ne primi oaspeții: în 1938, România organizează aci a XV-a olimpiadă internațională șahistă. Și este bine, să arătăm cum se încadrează această manifestare: în 1935 (Varșovia), 1936 (München), 1937 (Stockholm), 1938 (România), 1939 (Buenos-Aires), 1940 (Tokio), 1941 (Roma). Un mandat, deci, primit dela forul dela Haga, care ne cinstește și pe care trebue să-l cinstim...

Ne vom strădui, alături de forurile conducătoare ale șahului românesc, să ajutăm, ca această a XV-a olimpiadă, să fie un model de organizare, dar în acelaș timp să fie și teren de afirmare viguroasă a tot ce se poate traduce din virtuțile, din noblețea, din spiritul nostru românesc — la tabla jocului regesc.

Și acum, de mâine, să pornim la lucru...

CRONICAR

Anchetele Noastre

Revista cu incendiatorii

Simbolica împerechiere de răufăcători, sub ochii severi ai justiției: torționarii, escrocii și răufăcătorii , apărați de crenelele de hoit și de osânză ale masonilor

Astăzi e a treia zi, când apar între baionete, în fața judecătorilor, o parte din incendiatorii denunțați necontenit de noi. Legea românească e frumos și demn reprezentată prin d-nii președinte GHINEA CONSTANTINESCU și procuror MOISIANU. Am vrea s'o vedem galvanizată — această lege — și de un pic de înverșunare eroică, pentru că noi știm cu ce hidre are de luptat. Trebue să se știe însă că de astă dată judecătorii nu mai sunt singuri în fața răufăcătorilor, fie ei incendiatori, politiciani sau gușteri tuciurii și obesi. Națiunea creștină și română întreagă este la spatele lor. EA va fi aceea care va acuza prin glasul tăios ca o sabie al procurorului. EA va pronunța verdictul prin vocea de clocot al președintelui.

JURAȚII

Ne vedem nevoiți să reamintim aci, că de când cu PIPERGALL ucigătorul de prunci, toți jurații sunt cu îngrijire notați în ceruri și pe pământ, ori de câte ori se ivește câte un proces în care intervine cu mijloacele lui specifice de persuasiune.

Firește că toți jurații se bucură de încrederea și de deferența noastră, până la proba contrarie.

ACUZAȚII

Colecție pământie și resemnată rezută brusc în bălțile pestilențiale ale sărăciei, și umilinței, de pe culmile siderale unde îi ridicase setea de aur, muzica ce prin localurile de noapte și pasionatele chefuri cu dame.

DON JUANUL tribului, ITIC BACALU căruia i se mai spune și *«Jeans»*, el care a stors până și accentele de admirație ale judelui instructor cu sexapealul lui de ogar înfierbântat și cu manierele lui de Petronius văcăreștean, astăzi are toate aparențele unui râmător buhăit, obsedat de presentimentul că-și va pierde în curând fuduliile. El a și început să miroasă a ocnă.

Norocul lui ȘARF că Adonai l'a înzestrat cu niște unchi prevăzători și esteți, pentru că altmintreli ajungea și el în halul acesta, obiect de milă tragică pentru balabuste.

Singurul macabeu impasibil, este MENDEL CONSTANTINESCU, gura de lup a lui SOLOMON COMISIONERU: el a mai fost prin pușcărie și știe seama.

Adesea are chiar momente de extazi când i se vor pune lanțurile la picioare, își va aduce aminte de tinerețe.

APARAREA

e recrutată din tot ce are lojile mai stătut și mai ilustru. Regisorii oculți, pe care noi îi cunoaștem totuși, au interpus între acuzați și Curte vreo cinci munți de osânză masonică, în speranța că fulgerile justiției vor răzbate cu greu prin aceste corpuri rele conducătoare de căldură.

Face însă figură adorabilă d. RADU BUDIȘTEANU, svelt și naționalist, apărătorul lui MENDEL CONSTANTINESCU. Dar de ce să ne amestecăm în chestiunile sentimentale ale amicilor noștri?

Pe mâine deci!

Nicolae Bogdan

Scutirea Academiei de medicină de unele taxe și impozite

In parlament a fost depus un proect de lege cu următorul cuprins:

Legatele, donațiunile și orice liberalități, făcute Academiei de Medicină, înființată prin legea din 17 Aprilie 1935, sunt scutite de orice taxe și timbre, prevăzute de lege, în favoarea Statului. Deasemenea sunt scutite de orice impozite și taxe către Stat, județ și comună, bunurile mobiliare și imobiliare ale acestei instituțiuni, dobândite pe orice cale, formând patrimoniul său, chiar dacă sunt producătoare de venit acțiunile în justiție, pentru valorificările de drepturi, de orice fel, derivând din legate și donațiuni, precum și registrele contabile ale Instituțiunii, chitanțierele, ordonanțele de plăți și orice alte acte.

Academia de Medicină este scutită deasemenea de timbrele pentru corespondența poștală și expedițiile de broșuri și reviste în țară.

Asociația „evreilor ortodoxi“!

Ani dearândul ovreiul **Pater Ervin** a cutreerat țara în lung și în lat îndeletnicindu-se cu ocupații suspecte și în cele din urmă a descins în București.

Cum a ajuns «rabin»

Intr'o zi însoțit de câțiva pistruiați printre care și componenții familiei **Goldschleger**, au mers la ministerul Cultelor și au făcut intervențiile necesare pentru recunoașterea „ASOCIATIEI OVREILOR ORTODOCȘI DIN BUCUREȘTI".

Cu această ocazie, faimosul **Pater Ervin**, s'a dat drept „RABINUL ortodox GOLDȘTEIN".

Ceeace este precis e că, noua „funcție" îi renta destul de bine, fiind retribuit cu suma de **44.000** lei lunar, plus alte învârteli.

Escroc de rând

In ultimul timp ministerul Cultelor, fiind sesizat printr'un denunț că, „rabinul ortodox... GOLDSTEIN" nu este rabin, ci un escroc de rând, și în dosul acestui paravan opera în voe, fiind la adăpost de urmăririle polițiilor din țară.

Seria escrocheriilor

Autoritățile s'au convins că este vorba de un escroc rafinat și nu de „rabinul ortodox... Goldstein". Astfel au ordonat să se facă cercetări serioase. Rând pe rând au eșit la iveală escrocheriile lui **Pater Ervin. Și-a procurat** o listă oficială cu care a colectat diferite sume, semne și alte obiecte de prima necesitate, fie dela instituții fie dela particulari.

Organele anchetatoare fac intense cercetări, spre a stabili, cum și-a procurat „**lista oficială**", în care scop au fost audiați toți jidanii complici la această nemaipomenită îndrăzneală de sfidare a demnității românești.

Cercetările continuă.

ILIE CIUTESCU

Să se facă dreptate profesorilor dela Școala profesională C. F. R.

La aceste școli sunt două categorii de profesori: profesorii ingineri și simpli profesori cari n'au altă funcțiune la C. F. R. afară de aceia de profesor al viitorilor meseriași și maeștri, ajutoarele de mâine ale inginerului.

Profesorii ingineri primesc între 15.000 și 30.000 lei pe lună. Dintre aceștia circa 100 sunt străini cu pașaport și minoritari.

Profesorii neingineri — cam în același număr cu profesorii ingineri — primesc un salar lunar ce variază între 1500 (una mie cinci sute) și 2000 (două mii) lei.

Și unii și alții se bucurau de permise gratuite pe C. F. R. și de carnete cu 75% reducere.

Ne întrebăm prin ce savantă argumentare s'a ajuns la «originala» hotărâre de a se suprima permisele gratuite pe C. F. R. și carnetele de reducere cu 75% ale tuturor profesorilor neingineri dela aceste școli.

Acești titrați au fost numiți prin Decret Regal ca orice funcționar C. F. R. Dreptul acesta l'au avut de când există școli profesionale C. F. R. chiar și membrii familiilor elevilor acestor școli, numai datorită faptului că odrasla lor urmează acest gen de școli se bucură de dreptul de a avea carnet cu 75% reducere pe C. F. R. precum și permise gratuite.

Cum oare este posibil să nu se bucure cel puțin de un drept egal cei cari sunt părinții sufletești, cei cari formează caracterul acestor viitori meseriași?

Ori li s'a răpit acest drept profesorilor neingineri tocmai pentrucă aceștia sunt numai români!

Agitația muncitorilor grafici din Ardeal și Banat

Muncitorii din industria grafică și-au formulat următoarele deziderate:

1. Descentralizarea cât mai urgentă a imprimatelor oficiale de Stat, județ și comună, iar executarea acestora să fie făcută de întreprinderile grafice din localitate.

2. La licitațiile pentru executarea acestor imprimate, să se ia în considerare în primul rând ofertele acelor întreprinderi grafice cari asigură pe seama angajaților lor cele mai bune condițiuni de muncă și salarizare stipulate prin contractele colective.

3. Modificarea legii timbrului în sensul ca imprimatele să fie scutite de dispozițiunile acesteia, creindu-se prin aceasta noui posibilități de muncă pentru întreprinderi și lucrători.

4. Interzicerea tipografiilor militare de a executa lucrări particulare.

5. Pentru înfrânarea concurenței ilicite, cât și pentru obligarea tuturor atelierelor grafice de a contribui în mod corespunzător la sarcinile publice, se cere extinderea dispozițiunilor cuprinse în contractul colectiv, actualmente în vigoare în industria grafică din Ardeal și Banat și în baza căreia lucrează peste 60% din totalitatea lucrătorilor grafici, pentru toate întreprinderile grafice din aceste provincii.

6. Luarea de măsuri ca toate întreprinderile grafice să respecte cu strictețe legile de ocrotire muncitorească, — în special legea duratei muncii, a caracterelor de ocrotire muncitorească, — a repausului duminical și a protecției minorilor.

7 Luarea de măsuri pentru reducerea prețului hârtiei la nivelul prețurilor de pe piața mondială.

Prin luarea în seamă a acestor măsuri se crede că situația industriei grafice din Ardeal, Banat și Bucovina se va ameliora simțitor, iar legile sociale și fiscale vor fi respectate într'o măsură mai mare.

In acest sens, muncitorii din industria grafică au înaintat un memoriu d-lui Ministru al Muncii.

Dificultățile încheierii acordului cu Austria

Tratativele pentru încheierea acordului de plăți cu Austria întâmpină dificultăți.

Guvernul austriac a adus la cunoștința guvernului român că nu poate accepta condițiunile propuse, condițiuni cari, după cum se știe, au dus la retragerea delegației austriace.

Deocamdată s'a hotărît ca până la definitivarea acordului, pentru exporturile de petrol să se plătească o cotă de cel puțin 50 la sută în devize libere.

Marele succes al partidelor naționaliste în alegerile din Chili

SANTIAGO DE CHILI, 9 (Rador). — Eri s'au desfășurat alegerile generale legislative pentru Cameră și pentru jumătate din locurile de senatori.

Lupta electorală s'a terminat cu victoria partidelor de dreapta, care au obținut 77 de locuri la Cameră și 15 locuri la Senat. Partidele Frontului Popular n'au obținut decât 59 locuri la Cameră și numai 10 locuri la Senat.

General italian rănit în luptele din Spania

ROMA, (teleg. Particulară). — Generalul de brigadă Roata, italian, a căzut rănit în fruntea voluntarilor italieni fasciști în luptele dela Malaga. Trimis în Italia a fost înaintat la gradul de general de divizie.

Informațiuni

Ieri după amiază a avut loc o lungă consfătuire între domnii: Valer Pop, ministrul industriei și comerțului și Mitiță Constantinescu, guvernatorul Băncii Naționale.

Cu această ocazie s'au discutat condițiunile în cari ar urma să se încheie o nouă convențiune cu Danemarca.

Societatea tramvaelor București a cerut primăriei Capitalei să numească un delegat care să verifice și să controleze lucrările de pavagii pe care este obligată să le execute, conform contractului de concesiune.

D. dr. I. Costinescu, ministrul sănătății, însoțit de d. dr. Zotta, au plecat aseară la Mangalia, în vederea urgentării măsurilor contra malariei, aprobate de comisia interministerială de malarie.

D. prof. I. Nistor, ministrul muncii și asigurărilor sociale, a lucrat eri cu d. director general al contabilității ministerului, D. Baciu, în legătură cu bugetul departamentului.

Vineri 12 Martie a. c. ora 6 p. m. are loc deschiderea ciclului de conferințe ale societății științifice-literare «Tinerimea Română».

Va vorbi d. ministru V. Bădulescu prof. univer., despre Problema economiei.

D. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, a fost numit membru de onoare al Societății române regale de geografie.

Incadrarea muncitorilor din porturile dunărene și asigurările sociale

In legătură cu problema asigurărilor obligatorii a muncitorilor din porturile dunărene s'a instituit o comisiune, din care face parte d. dr. Dumitrescu-Brăila și d. M. Enescu, directorul general al Casei Centrale a Asigurărilor Sociale. Luându-se în discuțiune situația acestor muncitori s'a ajuns la concluzia necesară a încadrării lor în Asigurările sociale, pentru cazurile prevăzute și anume: boală, deces, maternitate, invaliditate. In sensul acestor vederi, comisiunea a găsit necesar întocmirea unui ante-proect de lege, care să fie depus în parlament din inițiativă parlamentară. Acest ante-proect care a fost prezentat d-lui prof. I. Nistor, ministrul muncii, cuprinde, în rezumat, următoarele:

Muncitorii din porturi încadrați în legea din 19 Iulie 1931, ca și profesioniștii din porturi, care au locuit cel puțin 6 luni în localitatea în care lucrează și în fine toți cărăușii din stațiunile C. F. R., care fac oficiul de a încărca și descărca mărfuri și bagaje în porturi sau la C. F. R. sunt obligatoriu supuși la încadrare.

Cotizațiile ce se vor percepe vor fi din partea muncitorilor o cotă de 3 jum. la sută drept cotă unică, 1.20 la sută drept contribuție suplimentară a patronilor la asigurările de accidente, 0,80 la sută contribuția patronilor pentru acoperirea ajutoarelor bănești pentru primele zile de boală, cari vor fi plătite de Casele de asigurări în locul patronilor.

De pensia de invaliditate nu pot beneficia decât acei muncitori cari au cotizat 40 săptămâni anual.

Patronul care comandă și plătește munca prestată va face o declarație de muncă în care vor fi trecute: cantitatea și felul mărfii, precum și munca ce trebue efectuată. Cotizațiile amintite vor fi depuse la Casa de asigurări de către patronul respectiv.

Contribuția suplimentară de 1,20 la sută se calculează la totalitatea salariilor, plătite angajaților și muncitorilor, inclusiv plățile în natură și îndemnizațiile sub orice formă al întregului personal din întreprinderile supuse legii de asigurare, indiferent de limita de salariu asigurat, pentru: boală, maternitate și deces.

In localitatea unde va fi nevoie, Casa de asigurări sociale sau Oficiile de asigurări vor putea delega unul sau mai mulți funcționari pe lângă căpităniile din porturi, pentru a stabili și încasa cotizațiile de asigurare aferente operațiunilor de încărcarea și descărcarea mărfurilor cu muncitorii din porturi.

AGRICULTURA · INDUSTRIE · COMERȚ

Intre Monarhie și Ogor

Au rămas în lume puțini regi și împărați...

Iar acei cari durează peste sbuciumul istoriei și al popoarelor, au încetat de mult să-și tragă puterea monarhică și suverană din principii și comandamente divine.

Ei stau astăzi, zi de zi, față în față cu poporul lor.

Popoarele cer să-i vază cât mai des, să-i asculte și'n tot momentul să le simtă prezența activă...

Căci omenirea clătinându-se de un timp încoace, în orice clipă pe valul problemelor sociale și naționale, — suferind de crize economice adânci și aspre, — își caută în chip firesc, în tot momentul conducătorul de supremă și permanentă autoritate.

Suveranii devin astfel azi în ochii popoarelor, mai mult ca niciodată căpitanii corăbiilor învăluite de furtună, a căror prezență vie și tangibilă, pe puntea de comandă, e cerută și e indispensabilă calmului și încrederei...

La rândul lor, suveranii își au astăzi legate rădăcinile instituției lor monarchice în sufletul și în năzuințele popoarelor, mai puternic decât în litera rece a Constituțiilor.

Iar din împletirea exercițiului atributelor lor cu aceste năzuinți pe linia marelor destine pe cari neamurile le descifrează prin instinct ca pe o presimțire, rezultă acea înaltă autoritate morală și politică a suveranilor înțelepți.

...Cu atât mai mult cu cât în tre timp guvernanții trecători ai statelor s'au măcinat sub păcatele fără de număr, iar operele lor de guvernare se dovedesc, sub biciuirea evenimentelor a fi fost ridicate pe lunecușuri demagogice sau alături de realități...

*

Destinul neamului nostru e de veacuri legat de ogor și de brazdă. In primul rând fiindcă întinsurile țării sunt rodnice peste tot: apoi, fiindcă sufletul neamului nostru, blând, contemplativ și veșnic îndrăgostit de natură, își află în munca ogorului și'n tovărășia vietăților sale, a turmelor de oi și a câinilor săi stufoși, vadul cel mai potrivit cu alcătuirea, cu poezia și cu tradiționalismul său.

Când, deci, Suveranul nostru a venit în mijlocul celui de al XIII-lea congres al agriculturii pentru a rosti gândul Său, El s'a situat mai bine cum nici nu se putea pe cea mai vie și neclintită fibră a acestui destin. Iar când a rostit mustrările Sale despre opera școlilor de specialitate, și mai ales când a scandat, El, Regele, constatarea că «este o rușine a țării noastre faptul că la hectar noi suntem țara agricolă, care producem cel mai puțin și de cea mai slabă calitate», prin glasul Său a vorbit toată amărăciunea și revolta acelei țări care e de mult conștientă de acest adevăr!

Vinovații cei mici și mai cu seamă — acei mari, — își vor băga însă și de acum capul în nisipul discursurilor și al moțiunilor, fără să aibă măcar scuza tâmpeniei strutului!

Dar Regele fără rostind apostrofa «Rușine»!, a rostit de fapt judecata și acuzarea Cea Mare:

In numele țării însăși, ca un aspru și deci bun părinte, El a judecat și a acuzat:

A doua zi, oficiosul unui partid de guvernământ, cu mai multe răspânderi ca oricare în această privință, a scris:

«M. S. Regele, CA AGRICULTOR, **a apăsat asupra constatării»... că noi suntem țară agricolă, etc...**

A, nu! M. S. Regele nu a constatat «ca agricultor», — ci ca Rege!

Și ca Rege a promis că va veghea de astăzi înainte asupra a ceeace trebuia să se facă și încă nu s'a făcut.

Marea farsă a luat deci «sfârșit!

Florin Zaharia

Intrunirea comercianților alimentari

S'a protestat contra nouilor impozite și a fiscalității excesive

„Asociația Alimentară" a convocat negustorimea în sala „Transilvania", la o mare întrunire publică. Adunarea a fost prezidată de d. Nae Butnaru. Au luat parte un mare număr de berari, restauratori, cârciumari, cafegii și băcani.

D. *Nae Butnaru*, secretarul general al Asociației alimentare, deschizând întrunirea, face un istoric al luptelor duse de negustorime pentru câștigarea dreptelor deziderate, scoțând în evidență sacrificiile făcute de pătura negustorească, pentru acoperirea nevoilor obștești.

Niciodată negustorul nu s'a sustras dela plata birurilor și tuturor sarcinilor ce i-au fost puse în spinare.

Vorbind despre majorarea taxelor asupra berei, d-sa arată bazat pe cifre, că berarii vor fi siliți să tragă oblonele atât ei cât și consumatorii, nemai putând suporta o nouă urcare a prețului berei, care și în prezent este destul de urcat.

Referindu-se la noua dispoziție luată de ministerul de finanțe de a acorda podgorenilor dreptul de a vinde și cu paharul, d-sa arată că această măsură duce direct la desființarea debitanților în genere cu amănuntul, mai ales că mulți din aceștia posedând astfel de brevete, se improvizează adeseori în podgoreni, vânzând vinuri cumpărate din rampe și oboare.

D. Manole Constantinescu - Băneasa, arată că în vremurile acestea grele prin care trece țara noastră, negustorimea, conștientă de menirea ei a căutat să contribue cu toată râvna la alinarea nevoilor statului.

Insă a cere numai acestei clase sacrifici, înseamnă a distruge comerțul și industria țării.

D. Manole Constantinescu se ocupă apoi de activitatea conducătorilor Camerei de comerț, acuzându-i de o completă lipsă de activitate și desinteresare față de nevoile actuale ale comerțului și industriei.

D. *Iosif Răcaru*, prim vice-președinte al Asociației Alimentare se ocupă de promisiunea făcută acum doi ani de d. ministru dr. Costinescu că va trece prin Parlament, legea Vadului Comercial.

Cu regret trebue să constatăm că și d-sa a înșelat speranțele negustorimei căci legea Vadului Comercial a fost înmormântată la Senat.

D. *Nae Crăciunescu* un vechiu luptător și cunoscător al nevoilor comercianților, arată starea mai mult decât critică în care se găsește astăzi comerțul și industria țării.

Au mai vorbit d-nii D-tru Tendescu, Tudor Tuncescu, Nae Simionescu, Cristea Pantazi, Petre Athanasiu, Ion Grecu, Traian Constantinescu, G. Lichiardopol, Dumitru Pantor, Mișu Mih[illegible]escu, etc.

La urmă s'a citit o moțiune în spiritul celor discutate, care va fi înaintată Președintelui Consiliului de miniștri și domnilor miniștri de resort.

Refacerea abatorului municipiului București

Deoarece abatorul municipiului București în ultima vreme nu mai putea răspunde îndeajuns marei consumații a cărnei în Capitală, d. primar general Al. G. Donescu a prevăzut lucrări de mărire și înzestrare acestui abator, în noul program de lucru care va deschide campania din primăvara acestui an.

Astfel, se va amenaja o nouă aripă și se va proceda la mărirea instalațiunilor abatorului după ultimele cerințe moderne și higienice.

Consilierii ieșiți la sorți la sectorul III Albastru

Eri a avut loc tragerea la sorți a 9 consilieri comunali ai sectorului III Albastru.

Pentru îndeplinirea acestei formalități s'a format un birou sub președinția d-lui Petrescu, primul președinte al tribunalului Ilfov.

Au ieșit la sorți, d-nii Pomponiu Anastasiu, Ștefan Gall, Dem. Dobrescu, Mihail Bereanu, prof. Chiriac Frumuzache, avocat Petre Frumuzache, Pandele Șerbănescu, Aurel Lascu și Dem. Anastasescu, primarul sect. III Albastru.

Deci, au ieșit la sorți 7 liberali și 2 membri ai opoziției.

Răspândiți „BUNA VESTIRE"

Buletin săptămânal

BUGETUL... STATULUI

In alte părți prepararea, discuția și votarea bugetului Statului este prilej de serioasă inventariere a trecutului și scrutare a viitorului. Pentrucă, într'adevăr, e operă nu unghiulară aceea care întocmește resorturile materiale ce vor asigura funcțiunea pe un an a aparatului de Stat. In unele țări, bugetul Statului este bugetul națiunii, căci în articolele lui își puizează forța și sensul întreg procesul economic al Națiunii care nu mai poate fi lăsat la discreția intereselor centrifugale și esoterice.

La noi, alcătuirea bugetului — a mărturisit-o doar actualul vistiernic — înseamnă o docilă repetiție cu mici deplasări de conturi între capitole pentru un echilibru strict. Discuția lui, purtată totdeauna între aceleași câteva consumate «autorități» în materie, înnoată în mărunțișuri și abilități contabilicești în scopul exclusiv de a crea dificultăți adversarului, iar votarea este tot ce se poate imagina mai bovin în Dealul Patriarhiei.

Si pentrucă nu voim să comentăm fără canevana faptului, iată, spre justificare, declarațiile ministerului de finanțe, făcute presei cu această ocazie: Deși... «România are nevoie de un spor de investițiuni pentru a realiza completarea înzestrării și utilajului și de un spor de cheltueli pentru înarmarea națională. Aceste sporuri ar fi de altfel justificate printr'o infinită serie de motive: nivelul instrucțiunii și al culturii populare se cere să fie ridicat, sănătatea publică lasă de dorit, căile de comunicație constituiesc o legătură insuficientă încă între centrele aglomerate și un canal restrâns pentru circulația de mărfuri... Totuși când a fost să alegem între o politică largă de înzestrare și politica strictă (a nu se culege «strimtă») de echilibru bugetar, am ales, fără a ezita, pe cea din urmă.

Ceeace interesează este echilibrul, însă un echilibru contabil, în mizerie, care ignorează marile probleme de viață ale Națiunii. Și totuși un buget ar putea fi și o preocupare de echilibrul vital național, dacă vistiernicii s'ar gândi și la mijloacele de a ridica nivelul veniturilor Statului prin promovarea veniturilor economiei naționale. Atunci echilibrul bugetar devine echilibru economic, iar bugetul statului se confundă cu bugetul Națiunii.

ȘI UN CERTIFICAT

Pentru acest echilibru al mizeriei naționale, Cancelarul finanței românești, a primit certificate de la Paris. Cu prilejul ultimei vizite, d. ministru Cancicov «a avut fericita ocaziune de a trata cu guvernul francez o chestiune anexă, interesând deopotrivă prestigiul și creditul Statului român».

Iată chestiunea! In 1934, când un alt ministru de finanțe liberal *trase acordul cu creditorii, i se ceruse de către guvernul francez și concernul creditorilor un angajament formal din partea Statului român că se va aplica în țară «o politică de strict echilibru bugetar, ca să permită executarea întocmai a angajamentelor luate». Astăzi, i s'a restituit actualului ministru liberal aceste scrisori, «interesând deopotrivă prestigiul și creditul Statului român».*

Certificat de bună purtare, venit dintr'un for, care, dacă are drepturi de creditor asupra noastră, nu ne poate impune — iar noi nu trebuie să acceptăm — o politică de istovire națională.

Mai ales când exemplele de acolo sunt contrarii.

Este chestie de «prestigiu, etc»...

UN VOIAJ CA TOATE CELELALTE

Pentrucă e vorba de voiajul la Paris al d-lui ministru M. Cancicov e bine să se știe de ce s'a dus d-sa acum în preajma votării bugetului și cu ce s'a întors. In afară de acel certificat, care este în realitate o «restitutio in integrum», s'a făcut și un aranjament cu creditorii noștri streini. Această problemă revine periodic, anual, cu ocazia alcătuirii bugetului, iar rezolvarea ei se obține periodic printr'o vizită a ministrului de finanțe sau a șefului de partid guvernamental la Paris. Așa s'a făcut obiceiul la noi. Probabil că e o necesitate decurgând din poziția noastră umilă de debitori. Mă întreb totuș dacă alte state debitoare mai mici, ca, de pildă Jugoslavia, Grecia sau... Irakul se simt obligate la astfel de vizite.

De fiecare dată, ministrul pelerin se întoarce cu un «succes formidabil». Și face declarații: «am avut întrevederi», «am obținut așa și așa», «mi s'a promis așa», «s'a dat un copios banchet» etc.

Am cetit și acum declarațiile și am reușit să fixez cifrile succesul. «Datoria publică externă, precizează peregrinul finanțelor noastre, s'a sporit cu 114 milioane. Cum însă pe de altă parte, această sarcină se găsește diminuată cu 88 milioane, ca rezultat al devalorizării unor monete streine pentru împrumuturile fără clauza aur, ajungem ca suplimentul pentru datoria publică externă să nu fie decât de 26 milioane lei». Este sau nu un succes acesta? Era pentru asta nevoie să se transporte însuș ministrul de finanțe al unui stat de 20 milioane suflete, când un delegat al ministerului de finanțe sau un reprezentant al nostru la Paris o putea face? Găsim că acelaș «prestigiu» trebuia menajat.

Citiți zilnic „Buna Vestire"

Toate cererile de import pe trimestrul I trebue să fie rezolvate până astăzi

D. Daniel Tecău, secretarul general al ministerului de industrie și comerț, a făcut eri între orele 9-1, o inspecție la direcția reglementării comerțului exterior, pentru a se informa asupra stadiului lucrărilor pentru trim. în curs.

Vizitând fiecare birou în parte, d-sa constată că unele secții sunt cu lucrările aproape terminate. Ca urmare a dispus secțiilor restante, ca până astăzi să rezolve absolut toate cererile privitoare la trimestrul I. 1937. Pe urmă, d. Tecău a lucrat cu comisia superioară la rezolvarea lucrărilor curente, până la ora 1 după amiazi.

Pentruca funcționarii să poată termina lucrările, nu s'au dat informații publicului.

Se crede astfel, ca în urma acestor măsuri, toate autorizațiile pentru trimestrul în curs, să fie emise până la sfârșitul lunei Martie.

Universitatea latifundiară dela Cernăuți

In loc de știință Universitatea cultivă ferme model de zarzavaturi

De cât de puțină considerare se bucură această universitate în cercurile mai înalte și, în speță, în cercurile ministerului educației, ne servește următorul fapt semnificativ. Trăim în era examenului de capacitate pentru profesorii secundari. In baza legii pentru învățământul superior, aceste examene se țin după sistemul rotației la fiecare din universitățile din țară. De când există această lege, examenele de capacitate s'au ținut de două ori la București și câte odată la Cluj și Iași și nici odată la Cernăuți. In anul acesta urmează o nouă sesiune a examenelor de capacitate. Ele trebuiau să se țină la universitatea din Cernăuți.

Cu toate acestea, când s'a pus problema locului acestor examene, nici vorbă n'a fost de Cernăuți, ci numai de Iași și Cluj. Cu alte cuvinte, nici de astă dată, examenele de capacitate nu se vor ține la Cernăuți. Nu înseamnă aceasta o gravă ofensivă adusă prestigiului universității din Cernăuți? Și cu toate acestea, ce-a făcut universitatea din Cernăuți să preîntâmpine această jignire? Afară de o simplă comunicare foarte anemică a senatorului universității, n'a făcut nimic, ca și când această universitate s'ar teme să facă prea mult sgomot în jurul ei; ca nu cumva lumea cenială să ia cunoștință de existența ei. Ne uităm și vedem cu câtă demnitate înțelege să lupte universitatea din Iași în aceeași chestiune. *De ce n'ar putea face lucrul acesta și universitatea din Cernăuți? Și aceasta cu atât mai mult, cu cât rector al universității, d. I. Nistor, este ministru în actualul cabinet. Dacă d-sa ține la demnitatea de rector și la prestigiul instituției pe care o conduce, trebuia să intervină cu toată autoritatea împreună cu profesorii și studenții, pentru ca universitatea să nu îndure această adâncă jignire.* Dar se vede că d-l rector împreună cu profesorii universitari și-au dat seama dela început de rezultatul negativ al acestor intervenții și au renunțat.

Dar de ce nu reacționează universitatea din Cernăuți împotriva acestei ofense? Pentrucă, o spunem noi, ea și-a dat seama de cât de puțină autoritate se bucură în cercurile înalte. Care să fie cauza? O universitate se poate impune în atenția celor chemați s'o respecte numai prin cercetările științifice pe cari le practică și prin operele științifice pe care le produce. Afară de foarte puține excepții, opera științifică realizată de universitatea din Cernăuți este minimă.

SATELE LUI POTEMKIN IN PUBLICISTICA CERNĂUȚEANA

Dar o universitate se poate impune nu numai prin operele individuale ale profesorilor, ci prin opera colectivă a universității. Și în această privință, d. rector I. Nistor se lăuda mereu cu publicațiile universitare dela Cernăuți. In această serie cita mereu «Codrul Cosminului», Buletinul facultății de științe, «Junimea literară» ș. a. Cine urmărește aceste publicații, știe că buletinul «Codrul Cosminului» nu mai apare din 1935, la fel și *«Buletinul facultății de științe»*, iar «Junimea literară», deși este pus pe coperta că apare lunar nu mai apare din Martie 1936. Cu alte cuvinte, toate publicațiile așa zise universitare din Cernăuți au încetat să apară de ani de zile, de atunci cum, de când d-l Nistor a ajuns rector al universității din Cernăuți. Deci și în această privință activitatea universității din Cernăuți este aproape zero.

Și atunci ne întrebăm: ce a făcut d. Nistor în timpul rectoratului său? S'a desinteresat cu total de universitate? N'am putea spune lucrul acesta. D-sa însă și-a îndreptat în altă parte, străduințele «științifice». In loc să îndemne universitatea să creeze opere spirituale, s'a mulțumit, în spiritul vremilor de astăzi, să dobândească cât mai multe bunuri materiale pentru această universitate.

Să ne lămurim. Universitatea din Cernăuți a devenit după Unire cu siguranța cea mai bogată universitate în... pământ arabil. A dobândit mai întâi un teren de vre-o 4 ha. lângă spitalul central, unde spune că face o grădină de zarzavaturi. Indată ce a ajuns rector, d. Nistor a luat din rezervele statului pe seama universității vreo 20 ha. în Cernăuți, unde a organizat grădină de pomi roditori, iaz de pescuit, etc. Acum de curând a mai luat din patrimoniul statului vreo 40 de ha. în Cernăuți pe malul Prutului, lângă baia Veneția, unde spune că vrea să facă o fermă model pentru cultivarea zarzavaturilor și creșterea găinilor. A mai dobândit nu știm ce stână la Paltinoasa, teren la Gura Humorului, etc. Iar acum, d. Nistor se străduește din răsputeri să zădărnicească construcția Palatului cultural din Cernăuți, pentru a pune mâna pe admirabila parcelă din piața V. Alexandri.

ȘI ATUNCI SĂ NU NE MAI MIRĂM CĂ ACEASTĂ UNIVERSITATE ESTE LIPSITĂ DE ORICE PRESTIGIU, DE ORICE TRECERE ÎN CERCURILE ÎNALTE!

NU, AȘA NU MERGE; UNIVERSITATEA DIN CERNĂUȚI TREBUE SĂ SE ÎNTOARCĂ LA ȘTIINȚĂ, TREBUE SĂ REDEVINĂ INSTITUȚIE DE CULTURĂ. GOSPODĂRIE RAȚIONALĂ SUNT CHEMATE ALTE INSTITUȚII SĂ FACĂ.

C. Rosmarin

O lege care trebue înlăturată: Legea migrațiunilor

Am primit în blagoslovita noastră țară, cu prisosință, până la saturație, străini de toate națiile. Nu i-am întrebat ce au fost, ce au făcut, ce sunt; i-am poftit la masă, le-am dat loc în casă, și i-am îndrumat pe moșia țării să agonisească pentru ei.

Adus-am în acest chip, în timp potrivit, prinos de mărturisire unei ospitalități largi până în orbita tradiției; mărinimie către aproapele, atât de îndepărtat de cuget, simțire și pornire ca străinul, și jertfă Genevei internaționale și tutelare.

Cum s'a ajuns la actuala lege

Am putut s'o facem; am avut de unde. Fideli, în 1925, amurezi ai pădurei mironosite, cu ipocrizia caldă a eroticei fără graniță, Societatea Națiunilor, ne-am fi dat, pentru a fi cuprinși în această înlănțuire de foc, și cămașa, nu numai acea «mimică» de «Legea migrațiunilor» inspirată dintr'un proect al ei, care ne-a adus în zece ani, peste hotare tot atât de mulți străini câți șomeri avem în 1937; am putut s'o facem atunci pentrucă aveam tolba noastră spirituală plină de un maldăr de iluzii întru acel «mâine» mistic, plin de rezerve; am putut s'o facem pentrucă «ghiarele» crizei trebuiau să-și arate colții cu patru ani mai târziu.

Intre trecutul acesta apropiat și situația de azi este o prăpastie: prăpastia șomajului intelectual, a șomajului industrial, a înrăutățirii stărilor economice în general, a sensibilizării până la desarmonie, a stărilor morale.

Comandamentul zilei de azi, în interesul națiunei este acesta: revizuim tot ce am făcut eri în opulanță, din mărinimie și din sluțenie genevezǎ.

Cum trebue privită revizuirea

Problema acestei revizuiri însă, a revizuirii străinilor și drepturilor **lor de stabilire în** țară, se pune de către forurile noastre guvernamentale pe făgașul unei stranii greșeli. Nu se pune pe cele două singure laturi care le are, și în care stă și soluția: 1. **a revenirii asupra legilor de favorizare a imigrațiunilor, și în speță la modificarea capitolului respectiv din această lege: 2. și a revizuirii pe această bază, a numărului de străini deja admiși și concurent pe piața noastră.** Nu căutăm să afirmăm cu putere și curaj, etnic, constituțional și integral, că România este a Românilor și creiază, sau nu, favoruri după a sa proprie chibzuință și voința, ci căutăm să **ne constrângem în propria noastră casă, să ne apărăm la noi, pe teritoriul nostru, de străinul venetic și tolerat, LEGIFERAM PENTRU NOI, nu pentru ei,** acordându-le implicit fâșii de drepturi în teritoriul fruntariilor noastre libere. Acceptăm situația umilă a ariciului unghierit în propria sa vizuină de sobol.

Câteva dovezi

Dovada că este așa: în timp ce se scormone mai la fiecare consiliu de miniștri, o formulă nouă pentru o soluție a apărării muncii naționale, Legea migrațiunilor cu garanțiile sale pentru străinii deja intrați, și cu posibilitățile sale de a mai strecura în țară alte noi contingente, rămâne neatinsă, în picioare, rămâne tabu.

Altă dovadă: rămân în picioare convențiile comerciale cu clauză de reciprocitate pentru resortisanții cari vor să se stabilească ca profesioniști pe piețele contractanților (în România, pentrucă românul nu pleacă în altă parte) — convențiuni inspirate și sprijinite pe această lege a migrațiunilor;

Altă dovadă: însăși revizuirile de străini care se fac actualmente în țară se fac pe temeiul drepturilor câștigate de această lege: nu sunt isgoniți străinii cari muncesc, *deci cari iau pâinea etnicilor*, ci străinii cari n'au reușit să aibă căpătâi, și cari pot fi înlăturați pe baza aceleiași legi a migrațiunilor, *adică acei cari pleacă când nu fac loc nimănui.*

Și o mărturisire

Și în fine o mărturisire oficială: cu **ocaziunea prezentării proectului de revizuire a legii** băuturilor spirtoase — lege care **mărginește expres putința de a ține debite de băuturi, numai la români, d. Cancicov, răspunzând la o interpelare, în Cameră, mărturisește** că nu se poate atinge de brevetele de cârciumă deținute de anumiți străini cu pașaport, pentrucă se opune convențiile comerciale și drepturile câștigate (Legea Migrațiunilor).

E deci limpede: **o lege de naționalizare românească infirmată, la noi în țară, de o alta, inspirată din oficina Genevei!**

E de necrezut și totuși nimic nu este mai real, mai exact.

In timp ce străzile țipă de foame, prezentul se adâncește în mizerie și viitorul prin tinerimea noastră se anină întunecat de eroica desnădejdei, analizăm paleative în diversiuni amăgitoare.

Domnilor, nu e timpul de grațiozități, mergeți la rădăcină!

Sever Carp

O nouă linie de navigație Constanța-Londra

CONSTANȚA. — Săptămâna viitoare va începe să funcționeze o linie de navigație Constanța-Londra, care va fi deservită de vaporul mixt «Peleș» al S. M. R.

Vaporul va transporta mărfuri românești pentru piețele englezești înspecial cherestea și cereale.

Lemnele ceferiștilor

Se pare că cei dela Economatul C. F. R. își închipue că marea masă a personalului este o gâscă bună de jumulit la infinit.

Toate trusturile beneficiază de reduceri pe C. F. R. cari se ridică până la 45%.

Personalul ceferist, stupul de albine lucrătoare, trebue să capete pentru transportul lemnelor de care are nevoie o reducere de 75%.

Așa este logic, așa este drept.

Iar în ceeace privește licitația pentru furnizarea acestor lemne, să nu se mai facă ... tradiția cu ușile închise.

Să se admită participarea delegaților personalului la această licitație. Lemnele sunt pentru personal. El plătește, prin urmare el este îndreptățit să-și spună cuvântul hotărâtor.

Să nu se mai facă afaceri pe spinarea bietului personal care și așa este atât de nemulțumit de încadrările, reîncadrările și paraîncadrările cari nu se mai termină.

Paharul e destul de plin.

RADOVEANU

Publicitatea românească

Acest spațiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile și magazinele românești și creștine din Capitală.

Prin această inițiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulți dintre industriașii și comercianții creștini, în ceea ce privește folosirea presei naționaliste pentru reclama produselor lor. Comercianții și industriașii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor românești vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înșeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult și mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânșii.

Imediat însă ce vom adopta față de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă și la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din fața noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naționalistă triumfătoare, îi calcă pe toți la picioarele cailor ei drepți.

Publicitatea pe care o facem aci, este gratuită pe timp de o lună.

Băcănii: Cooperativa legionară, str. Gutenberg nr. 3 tel. 305/54.

Porcelanuri, sticlărie: Mohan, șos. Mihai Bravu 15.

Vopselării, Poleitorii: Săvescu P. N., Bălcescu 13; Cristescu, Colței nr. 10; Voicu G., N. Bălcescu 41.

Zugravi: Stanciu Marin, Elena Doamna 54; Ionescu G., Gogu Rusescu 44.

Fierărie: Comănescu G., Șepcari 5; Găetan, Buzești 3; «La Reșița-Carpați», Smârdan 47.

Electrotehnice, Radio: Petrescu Mihail, Bis. Amzei 12; Panaitescu M. Daniel (FIR), str. C. Marinescu 6; Mihăilescu A., Buzești 27; Crețu (inginer) Regală 18.

Articole de voiaj: Virgil Matei, Smârdan 18; «La Cocoș», Șepcari 20; Iliescu, Colței 12.

Blănari: Petrescu Ioan, Biserica Enei 14; Lalu, Franklin 4; Ionescu Gh., calea Rahovei 84.

Galanterie: Ciupală, Carol 33; «Margareta», calea Victoriei 33.

Pălării — doamne —: «Lenuța», Franklin 5; Popescu, Prof. Ursu 3.

Pălării domni: Basturescu, Brezoianu 24; Cristescu N., Griviței 250; Predescu Emanoil, Rahovei 99.

Uniforme: «Echiparea», Colței 19; Fundănescu, Carol 66.

Croitori: Danciu Dumitru, Izvor 48; Marin Panduru, str. Muzelor 25 (din Șerban Vodă).

Incălțăminte: Silvestru, Victoriei 90; Stănescu, bd. Elisabeta 60.

Manufactură: Mircică Dobre, Carol 62; Ionescu Marin, Pânzari 10; Ionescu Gh. (Pânzăria en gros) Carol 35.

Ceasornicari: Gh. Ionescu, bd. Elisabeta 2.

Argintari: Mateescu (arginteazǎ), Carol 9 (haine preoțești).

Ceaprazari: N. și Gh. Ionescu, Mihai Vodă 2.

Cărți legionare: Biroul central al Legiunei, Gutenberg 3.

Pantofăria Românească, Gheorghe Barbu, strada Uranus 106.

Vopselăria Românească, Petre Mihăilescu, strada Uranus 106.

ULTIMA ORA

Dela Palatul Regal

COMUNICAT No. 4

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 8 Martie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D. General de corp de armată adj. Paul Angelescu, ministrul apărării naționale.

D. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri și ministru de interne.

După amiază M. S. Regele a inspectat Institutul geografic al Armatei.

Comunicat al ministerului Apărării Naționale

Ministerul apărării naționale dă cea mai formală desmințire svonurilor cu totul neîntemeiate privitoare la rectificarea art. 25 din Legea Pozițiunei Ofițerilor și în special alineatele din sus numitul articol referitoare la micșorarea limitei de vârstă pentru trecerea în rezervă a căpitanilor, maiorilor, lt.-colonei și coloneilor din activitate.

Intrevederea Tătărăscu-D. Brătianu

D. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului, a avut aseară la orele 7, o lungă întrevedere cu d. Dinu Brătianu.

S'au discutat apoi, proiectele de legi cari urmează a fi votate până la sfârșitul sesiunii pe care guvernul l-ar dori cât mai îndepărtat iar partidul cât mai apropiat.

Situația politică în Belgia
în urma hotărârei senzaționale a d-lui Degrelle

BRUXELLES 9 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Declarația senzațională» — după propriile sale cuvinte — făcută de d. Leon Degrelle, șeful partidului naționalist «Rex», este destinată să agite în adevăr foarte mult cercurile politice belgiene.

D. Degrelle a arătat că, în executarea planului anunțat încă din luna Octombrie 1936, deputatul rexist Olivier, ales al capitalei, va demisiona împreună cu toți deputații supleanți ai acestui oraș, pentru a provoca noi alegeri parțiale.

«Le Pays Reel», oficiosul partidului «Rex» arată că această demisie este fapt împlinit. Ziarul adaugă: «Leon Degrelle se va prezenta în noile alegeri, singur contra regimului». El are însă de gând să demisioneze imediat după realegerea sa, pentru a ceda locul unui partizan și pentru a-și pune candidatura și a se alege succesiv în toate orașele principale ale Belgiei. In felul acesta, el urmărește pedeoparte să se supună unui «plebiscit» al întregei țări, iar pe de alta să provoace dizolvarea Camerei și să creieze o agitație prelungită.

Se pare însă că guvernul va încerca să dejoace această manevră. In adevăr, cazul a fost prevăzut și s'a și depus un proiect de lege, redactat de primarul socialist Max, al orașului Bruxelles, în care se prevede că «nu se impun alegeri parțiale, în cazul unor «vacante voluntare ale unuia sau mai multor mandate în Parlament. Proiectul mai spune că dizolvarea Camerei este un drept care aparține Regelui. Din cauza încetinelei lucrărilor Parlamentului, acest proiect, al cărui raport a și fost depus în comisiuni, nu a fost încă votat, dar el poate fi votat cu cea mai mare repeziciune la caz de nevoie.

Se afirmă că acest proiect va fi prezentat Camerei poate chiar Marți, după un consiliu de cabinet.

In cazul când legea nu va putea fi votată, și în cazul când alegerile vor trebui să se facă, este probabil că d. Degrelle va avea împotriva lui un candidat unic și comun al celor trei partide reprezentate în guvern.

Comandant comunist maghiar împușcat în Spania

TETUAN, 9, (Rador). — Corespondentul Agenției Havas anunță că postul de radio Tetuan transmite următoarea știre:

Comandantul ungar al detașamentelor din Brigada Internațională cari luptă în rândurile guvernamentale în sectorul Albacete a fost împușcat din ordinul comandantului guvernamental de pe acest front deoarece a încercat să fugă.

Congresul general extraordinar al Asociației profesorilor universitari

Congresul s'a deschis la ora 10,30 sub președinția d-lui *Mrazec*.

Au luat cuvântul d-nii *Marin Ștefănescu Sipsom, Oteteleșanu, Ștefanovici, Em. Antonescu.*

S'a luat în discuție rezultatul demersurilor făcute pe lângă ministrul Educației naționale.

Deoarece rezultatul nu a fost favorabil de cât parte, s'a hotărît continuarea luptei pe căi legale.

1) Atacarea legii ca neconstituțională la Innalta Curte de casație în secții unite.

2) Să se arate opiniei publice prin întruniri cetățenești această ilegalitate.

La ora când închidem ediția congresul continuă.

18 contra 54
sau
Iașul contra Bădăcini

Partidul național-țărănesc înregistrează de două săptămâni temperatura frământărilor politice, pe două feluri de gradațiuni: Fahrenheit și Celsius.

Pe termometrul Fahrenheit citesc iluzioniștii care-și închipuesc, că pot prelua succesiunea pentru întregul partid dacă anunță lumii adunate, că au înregistrat temperatura de 100 grade.

Așa s'a întâmplat cu adunarea dela Iași, unde iluzioniștii au arătat mulțimii venită la spectacol termometrul; dar nu le-a spus că este Fahrenheit după a cărui socoteală îngheață apele la 32 grade. Iar d. Costăchescu a acceptat să fie proclamat întâiul vicepreședinte al partidului național-țărănesc la temperatura de 100 grade Fr.

A doua grupă a pozitiviștilor, merge după termometrul centigrad, în care posibilitățile de guvernare sunt foarte improbabile, mai ales că ultimele legi pe care d. Tătărăscu intenționează a le vota, sunt în măsură de a opri în orice caz o ridicare de temperatură [illegible] favoarea «partidului sanchi[illegible]

18 CONTRA 54

Congresul general convocat la 4 Aprilie pune în discuție aceste două puncte de vedere, pe care d. Mihalache le va arbitra. (Doar a măsurat temperatura ca și timpul întotdeauna după soare).

Este o luptă, care de altfel, se dă mai mult între Iași și Bădăcini și unde nu se va admite principiul capitulării. Nu se vor lua prizonieri, întocmai ca în Spania. Invinșii vor fi sacrificați fie de Franco, fie de Largo Cabalero.

D. IULIU MANIU

După pontajul făcut alaltăeri seară, bătălia deocamdată se prezintă într'un raport de 18 pe 54 (sau mai corect de 18 contra 54.) E vorba de organizațiile județene ale partidului. Deocamdată numai 18 sunt declarate pentru Fahrenheit, iar restul de 54 au rămas cu Celsius. O luptă inegală, pe care șeful suprem al gărzilor călare și pe jos, ar vrea din inimă să o amâne, convins că practica politică a dus de multe ori la tranzacțiuni, chiar în plin teatru de operații.

Până atunci însă, d. Costăchescu rămâne declarat prim vice-președinte, iar doctorul Nicolae Lupu, căzut la clasificație și-a reînceput tirada de înjurături — foc de mitralieră — împotriva tuturor.

D. Mihalache face astăzi ultima încercare de împăcăciune.

Apoi, se va spăla pe mâini și se va șterge pe cămașe.

Stilex.

Sfatul parlamentar național-țărănesc

Mâine de dimineață se va ține la clubul central, sfatul parlamentar național-țărănesc, care va lua în discuțiune ultimele frământări intestine ale partidului.

Nici o arestare nu s'a făcut în Ungaria

BUDAPESTA (Rador). — In cercurile oficiale ungare se declară că nu s'a procedat la nici o arestare, nici în rândurile personalului poliției sau armatei și nici în sânul populației. Această declarație este în legătură cu informațiile exagerate care au fost publicate în străinătate asupra evenimentelor politice desfășurate în ultimele zile în Ungaria.

In aceleași cercuri se arată că, luând cunoștință de acuzațiile aduse împotriva organizațiilor extremei drepte de către șefii opoziției, d. Daranyi, președintele consiliului de miniștri, a voit ca înainte de a face declarații să lase timp de a se proceda la toate cercetările și sondagiile susceptibile de a demonstra temeinicia acestor acuzații. Până acum nu s'a reținut însă nici un fapt de natură a justifica deschiderea unei acțiuni judiciare.

D. Daranyi, care dela începutul afacerei a făgăduit să mențină ordinea, va continua, se adaugă în sferele oficiale, să ia măsurile necesare pentru a împiedeca orice acțiune ilegală ori de unde ar veni.

D-l Sever Bocu spre o nouă orientare politică

TIMIȘOARA. — Atitudinea de reservă ce și-a impus castelanul de la Bădăcini, cât și situația în care acesta a obligat partizanii săi în Ardeal și Banat, a provocat o serie de nemulțumiri printre aderenții săi politici. Evident, prin linia de conduită în care s'a situat, d. Maniu a șters cu buretele orice speranță, pe care apostolii săi puteau să o nutrească în opoziția neagră și de lungă durată.

Printre cei nemulțumiți cu situația dată este și d. Sever Bocu. Fostul contabil de tristă memorie și-a epuizat orice sursă de venituri, prin care să-și asigure o existență la bătrânețe. D-sa nu este unul dintre aceia, care să se resemneze cu situația dată. D. Bocu trăește și azi pe picior de mare boer în castelul său dela Lipova. Ori pentru asa ceva trebuesc multe parale.

DIN MANIST — FRIPTURIST

De aici dese consfătuiri pentru o nouă orientare politică, cu scopul de a se angrena într'o acțiune politică, care să-l aducă cu un ceas mai devreme la putere.

Cum era și firesc prin hotărârea luată, d. Bocu și-a creat pe lângă aderenți și o tabără de adversari puternici, contracarându-i intențiile sale oportuniste. Printre aceștia e în special Pufi Leucuția, care aflând despre acțiunea întreprinsă de d. Bocu, i-a administrat acum câteva zile «șefului» un sever avertisment, amenințându-l cu excluderea.

Destrămarea în această organizație național-țărănistă, după cum se vede, la proporții nebănuite, producând scindarea în două tabere: una manistă și cealaltă mihalachistă. Până în cele din urmă această dihonie va avea darul să desființeze cu certitudine organizația național-țărănistă din Banat, încadrându-se partizanii săi în puternica organizație vaidistă de sub președinția d-lui dr. C. Baran.

J. DOLGA.

Reducere de 50% pentru vizitatorii târgurilor internaționale

Pentru călătoria vizitatorilor târgului de mostre din Milano ce va avea loc în intervalul 10—27 Aprilie 1937, s'a aprobat o reducere de 50 la sută din taxele tarifului de persoane la înapoiere, pentru intervalul 10 Aprilie — 1 Maiu 1937 inclusiv.

Această reducere s'a aprobat atât pentru vizitatorii din România cât și pentru cei cari, atât la ducere cât și la înapoere vor trece prin țara noastră.

Pentru mărfuri s'a acordat, numai pentru înapoiere o reducere de 75 la sută.

Pentru călătoria vizitatorilor din România la târgul internațional din Bruxelles precum și a celor cari și la ducere și la întoarcere vor trece prin țara noastră, s'a acordat o reducere de 50 la sută din tariful trenurilor de persoane.

Pentru mărfuri s'a acordat, numai la înapoiere o reducere de 75 la sută.

Motorizarea completă a centrului Iași

Pentru motorizarea completă a centrului Iași, s'au pus în circulație, pe linia Iași-Dorohoi-Botoșani, o pereche de trenuri automotoare cu No. 5206/5199 și 5203/5207 între Iași-Botoșani și o pereche de trenuri automotoare cu No. 5224/5221 și 5222/5223 între Dorohoi-Leorda-Botoșani.

Trenuri automotoare pe linia Bălți-Lipnic-Atachi

S'au pus în circulație o pereche de trenuri automotoare cu nr. 7097-7098 între Bălți și Atachi și o pereche de trenuri automotoare cu nr. 7099-7100 între Bălți—Lipnic.

Camera de comerț și industrie

Pentru astă seară la orele 7 sunt convocați la Camera de comerț și industrie din București, toți membrii consiliului, în obișnuita ședință săptămânală.

Provinciile spaniole au donat aur guvernului din Burgos

BAYONNE (Rador). — Corespondentul Agenției Havas anunță din San Sebastian:

Guvernatorul general al provinciilor Guipuzcoa și Biscaya, însoțit de guvernatorul militar al provinciilor, s'a dus la Burgos pentru a pune la dispoziția generalului Franco 100 kilograme aur rezultat din colecta de bună voie a populației din cele două provincii.

Largo Caballero fuge din Valencia?

O telegramă «Havas» reprodusă azi dimineață în ziarele românești, anunță că Largo Caballero, șeful guvernului roșu spaniol, ar intenționa să fugă din Valencia.

Nu știm întrucât știrea e exactă. E însă cunoscut de toată lumea, că între diversele fracțiuni care alcătuesc frontul popular spaniol, așa numiții «guvernamentali», există profunde deosebiri de vederi și foarte dese conflicte.

Intr'adevăr patru sunt nuanțele reprezentate în coalițiunea guvernamentală spaniolă: 1) burghezii de stânga (Azana); 2) socialiștii moderați (Prieto); 3) marxiștii-comuniștii (Largo Caballero — sovieticii); 4) anarhiștii.

Prima nuanță, dominantă la început, a dispărut complect din circulație. Stânga burgheză e cu totul discreditată, Azana e semi prizonier într'o mânăstire lângă Barcelona.

In ceiace privește nuanțele «proletare», marxismul, sub forma socialistă ca și sub cea comunistă, a fost întotdeauna slab în Spania. Mișcarea proletar-revoluționară spaniolă, cu mare răsunet, a fost cea anarhistă. Printr'un ciudat anacronism, explicabil prin temperamentul și istoria iberică, anarhismul, dispărut ca mișcare de masse din toate țările lumii, a rămas foarte puternic în Spania. Firește s'a născut treptat și o mișcare marxistă destul de importantă care însă n'a trecut de faza social-democrată. Comunismul a pătruns foarte târziu. Cu toate sforțările făcute, el rămăsese până în ultimul timp o mișcare slabă politicește.

Dar evenimentele din ultimii ani, încercarea de revoluție înăbușită în Octombrie-Noembrie 1934, alcătuirea și triumful electoral al frontului popular, erau menite să-i dea din ce în ce mai mare importanță. Sindicatele marxiste, cu Largo Caballero, se colorau rapid în roșu, Caballero însuși evolua dela socialismul radical spre comunism și fusese supranumit «Lenin-ul spaniol».

Izbucnind războiul civil rolul comuniștilor devine foarte important. Lucrul e explicabil. Frontul popular nu rezistă decât datorită banilor, armamentului, «voluntarilor», technicianilor, ofițerilor sovietici. Deci partidul comunist spaniol e pivotul rezistenței roșii iar ambasada sovietică creerul ei.

Bolșevismul caută în consecință să monopolizeze posturile de comandă, să ia efectiv în mână Spania guvernamentală. Dar pe când stânga burgheză a capitulat, social-democrații nu mai sunt decât o ficțiune iar Largo Caballero a devenit un instrument în mâna Moscovei, anarhiștii rezistă.

Având cei mai numeroși aderenți ei nu se sfiesc să amenințe și chiar să atace armat pe bolșevici.

In Catalonia ei sunt stăpâni și nu înțeleg să cedeze. La Valencia sunt foarte tari și înțeleg să-și impună voința. Bolșevicii aveau o situație preponderentă la Malaga și pe frontul Madridului. Malaga au pierdut-o, iar frontul Madridului cât va mai rezista?

Insfârșit dacă la toate aceste nuanțe mai adăugăm deosebirile provinciale, pe tradiționaliștii basci, pe separatiștii catalani, ne dăm seama de confuzia, divergențele, ciocnirile din lagărul roșu.

Bine înțeles că repetatele înfrângeri dau naștere la recriminări reciproce, la accentuarea antagonismului dintre diferitele grupări. Ori soarta războiului nu pare a fi propice roșiilor. Au anunțat cucerirea Oviedo-ului și nu l'au cucerit, au anunțat că o armată roșie a trecut Tagele, că înaintează spre Toledo, ba chiar că a cucerit Toledo. Astăzi nu se mai aude nimic de celebra oștire bolșevică iar Toledo e tot în mâinile naționaliștilor.

Nu e deci nici o mirare că situația politică în lagărul guvernamental se complică.

Infrângerile agravează conflictele iar conflictele pregătesc noui înfrângeri.

Este un cerc vicios din care guvernamentalii nu par că vor mai ieși.

Deaceea dacă d. Largo Caballero n'a fugit încă, nu va mai întârzia totuși multă vreme la Valencia.

Ora prăbușirei definitive se apropie.

PAUL MIHAIL

ORA 2
Agresiunea dela Iași

Autoritățile militare din Iași au dat aseară următorul

COMUNICAT

«Consiliul de război al corpului IV armată a încheiat cercetările preliminare, cu privire la atentatul îndreptat contra d-lui prof. Traian Bratu, rectorul universității din Iași.

«Aceste cercetări preliminare au adunat dovezi de vinovăție contra următorilor studenți ca autori: Carpen Dumitru, Zisu Vasile și Stângă Ilie, precum și contra următorilor complici: Sgureiu Nicolae, Boboruzeanu Pamfil și Ghiorghiță Gheorghe.

«Contra acestor șase inculpați s'a deschis acțiune publică.

«Toți acești șase studenți sunt depuși la închisoarea corpului IV armată.

«Instrucția a început pentru ca susnumiții, în cel mai scurt timp, să fie trimiși în fața instanței de judecată».

Ținem să atragem atenția cetitorilor noștri că abia acum începe *instrucția*, adică cercetarea conform Codului Justiției Militare a faptelor ce se pun în sarcina celor arestați.

Numai după ce magistratul militar va reface toate cercetările va fi pus în măsură să aprecieze dacă este cazul că vreunul din studenții arestați are vre-un amestec în agresiunea contra d-lui Bratu și dacă este cazul să fie trimis în judecată.

Până atunci mai trece timp... și instrucția poate avea surprize.

Naționaliștii spanioli înaintează pe toate fronturile

SEVILLA, 9 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Intr'un discurs ținut la postul de radio Sevilla, generalul Queipo de Llano s'a ocupat de situația de pe frontul Madridului, declarând între altele:

«Mai multe coloane operează în regiunea Siguenza. Fiecare din aceste coloane au reușit să cucerească numeroase poziții ale inamicului printre care se găsesc și satele Quemada, Almadrones, Castellon de Henares și Maranon.

«Se poate prin urmare spune că primele linii ale inamicului au fost complect rupte și că înaintarea noastră a început pe un sector larg».

Generalul a adăogat că bătălia continuă și că până Marți seara nu se va putea da nicio informație precisă asupra mersului operațiilor.

Pe frontul de Sud, naționaliștii au continuat să respingă pe inamic în regiunea Pennaroya.

Frământările din Jugoslavia
Jugoslavia copil al tratatelor de pace!

La desbaterile din Scupșină, grupul JEFTICI-JIFCOVICI, cari s'au unit la 6 Ianuarie formând un partid de extrema dreaptă, a făcut o înverșunată opoziție guvernului pe motiv că acesta ar vrea să pue pe tapet spre rezolvare «Problema Croată».

Astfel JEFTICI a atras atenția guvernului asupra marei greșeli ce o face, atingându-se de această delicată problemă.

Deputatul BARICI a demonstrat că dr. MACEK vrea să împartă teritoriul Jugoslaviei în trei. In continuare BARICI, a arătat că Jugoslavia nu e fructul victoriei unei provincii asupra alteia și a declarat că Jugoslavia e un copil al tratatelor de pace.

In contradictoriu ANTE COVACH a evidențiat că partidul țărănesc Croat, nu mai e de mult democratic deoarece cea ce gândește MACEK e lege.

Croatul care nu gândește așa cum gândește MACEK —e un trădător— a declarat KOVACH.

ECOURI ȘI POLEMICI

Astăzi la orele 11, d. profesor MIHAIL MANOILESCU, a început conferințele pe care a fost invitat să le țină pentru ofițerii elevi ai ȘCOALEI SUPERIOARE DE RAZBOI, asupra științei organizării și raționalizării.

—

Cetitorii noștri din provincie sunt rugați să ne ierte dacă eri nu au primit ziarul la vreme. Dificultăți... tehnice ne-au întârziat ora apariției și ne-au făcut să scăpăm unele trenuri.

—

Democrații fac mare caz de noua ierarhie stabilită în partidul național-țărănesc. Și ni se spune că d. Costăchescu a fost proclamat, prin vot în regulă, A DOUA PERSONALITATE A PARTIDULUI.

Așteptăm acum să-l vedem proclamat pe d. VIRGIL POTARCA, cel mai svelt personagiu al partidului.

—

D. ministru VALER POP, a declarat azi dimineață că «*nu s'a hotărât încă nimic definitiv în chestiunea proporționalității etnice în întreprinderi*».

Par'că noi am crezut că s'a hotărât ceva!

—

Azi dimineață a avut loc o consfătuire prezidată de d. Vasile Bârcă, subsecretar la interne, la care au participat d-nii general Barbu Părăianu, inspector general al jandarmeriei și C. Cernat, director general al Siguranței.

—

In cursul dimineții s'a întrunit la Prefectura județului Ilfov, membrii comisiei interimare, spre a lua în discuție cele 8 puncte din ordinea de zi, precum și modul cum s'a întocmit proectul de buget al județului pe exercițiul 1937—38.

—

Astăzi după amiază are loc în comisiunile Camerei, o consfătuire care urmează să ducă la găsirea unei formule definitive în chestiunea validării terenurilor petrolifere, chestiune care, după cum se știe, a produs atâtea discuțiuni și frământări în sânul partidului național-liberal.

Vizita la Ankara a d-lui ministru Victor Antonescu a fost definitiv hotărâtă. Ea se va produce la 20 Martie și va avea un caracter oficial.

La Ankara, ministrul afacerilor străine va avea întrevederi cu d. Rustu Arras, ministrul de externe al Turciei, cu care va convorbi asupra relațiilor excelente dintre cele două guverne amice și asupra problemelor politice internaționale, ce ne privesc în deosebi de aproape.

—

Conu Griguță, popândăul istoric al Societății de telefoane, are pe ziua de eri, în Epoca această curioasă ieșire:

«Acei cari s'au scăpat de pușcărie în 1918 de cât grație păcii de la București, toți trădătorii, toți dezertorii din timpul marelui război, ridică din nou capul și au pretenția să facă educația tineretului».

—

D. Cristea Cristoveanu, noul prefect de Bacău, a depus astăzi dimineață jurământul, în prezența d-lui ministru Bârcă

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68. Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE.